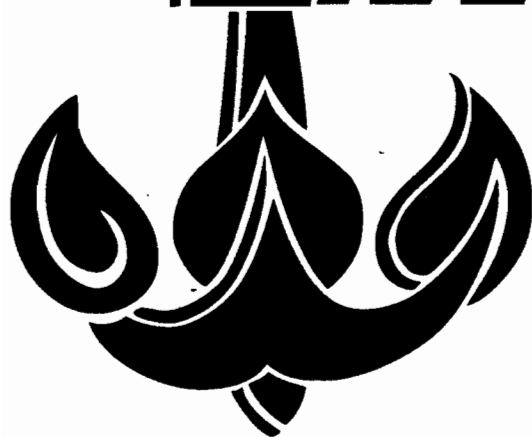
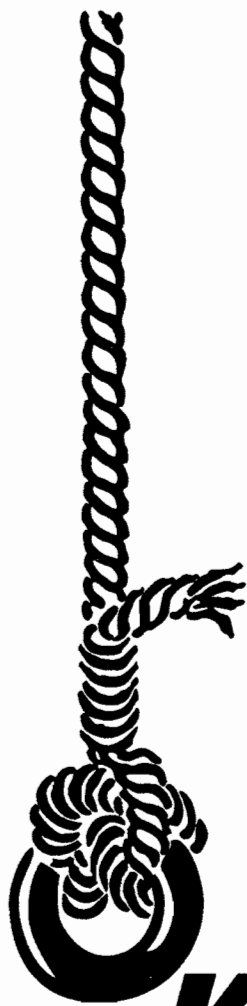
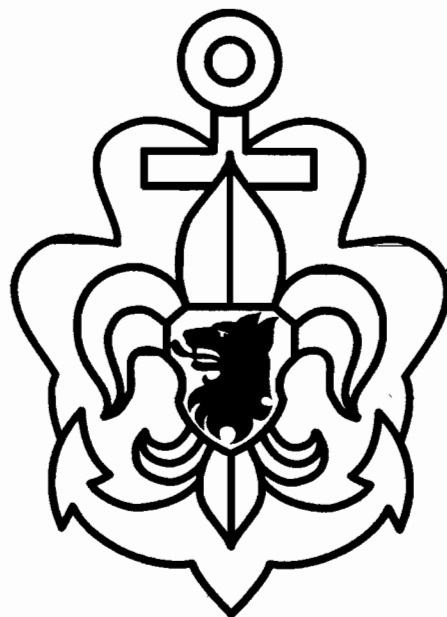


**zpravodaj  
vodních  
skautů  
a skautek**



# **KAPITÁNSKÁ POŠTA**

**HKVS**  
**2002/2003**  
r o e n í k



## Kapitánská pošta

Obsah	strana
Kapitáni a kapitánky! .....	1
Bratři. (O srozumitelném a nesrozumitelném) .....	2
Kruhy na vodě VIII. ....	3
Horké zprávy NAVIGAMUS 2003 .....	4
Platby za NAVIGAMUS 2003 .....	5
Upozornění .....	5
NAVIGAMUS 2003 - program .....	6
Skautská práce na vlastní pěst .....	7
Poslední setkání účastníků SAWADEE .....	7
SKARE 2003 - podrobné informace .....	8
Předběžná přihláška na SKARE 2003 .....	8
90. let pražské PĚTKY .....	9
První skautský film .....	9
Seriál na pokračování - Amerika .....	10-11
Historie 14. OVS Alnilam Karlovy Vary .....	12-13
Informace JACHTSERVISU .....	13
GUADALCANAL 14. (a poslední) .....	14-15
Hodnostní označení americké armády .....	15-16
US Enterprise .....	17-18
Válečné vlajky USA .....	18
Jarní prázdniny VS - Černá Studnice .....	19
Inzerce .....	19
Pozvánky na akce, které pořádá SPJF .....	20-21
Daisy DELTA ECHO Daisy Daisy .....	21
Milý deníčku .....	21
Jak proběhl 1. víkend 11. LŠVS očima vedení .....	22
Charakteristika průměrného účastníka LŠVS 2003.....	22
Mimoňské skautky mají co oslavovat .....	23
Námořní akademie 2003 .....	24-25
Bratři kapitáni .....	25
Sluneční soustavou krok za krokem - URAN.....	26-27
O velikonočního kanára .....	27
93. oddíl VS hledá .....	27
Zápis ze zasedání HKVS na Tortuze .....	28

---

*Skoro každý člověk se rád směje, když má s kým. To spíše než, když má čemu. Smějeme se s tím, koho máme rádi. A když je nám s někým dobře, smějeme se ze srdce a hodně i když nemáme čemu.*

*Fr. Nepil*

## **Kapitáni a kapitánky!**

*Zatím, co finišujeme v přípravách Navigamu, který je věnován výročí bitvy o Guadalcanal, valí se světem jiná bitva, jiná válka. Válka v Iráku rozdělila svět na sympatizanty a odpůrce zásahu USA a jejich spojenců proti režimu Saddáma Husajna. To rozdělení neprochází mezi vládami východu a západu, bývalého bloku sovětského a amerického, muslimy a křesťany. Prochází napříč každou společností, prochází napříč obyvatelstvem Ameriky, Evropy, České republiky, prochází napříč i skautingem a Junákem, asi i vodními skauty.*

***Napadlo mne několik souvislostí:** Zakladatel amerického skautingu E. T. Seton se pro svůj pacifistický postoj rozešel se skautingem v době první světové války, první zatěžkávací zkoušce světovosti hnutí. Ale my v Čechách nedáme dopustit na jeho vztah k původnímu obyvatelstvu Ameriky.*

*Zakladatel českého skautingu A. B. Svojsík dal v té době své oddíly a vůdce do služeb Červeného kříže, zatímco Sokol byl výrazně spjat s odbojovou Mafií. Koncem třicátých let Junák do svého programu více přijal branné prvky a během druhé světové války se jeho členové stali význačnými členy odboje domácího i zahraničního. Pak nastalo období deformací, a to ještě před druhým zákazem. My v pohraničí jsme se považovali za „pevnou vlasti stráž“ a u nás v Liberci například skoro nikdo neví, že kromě Junáka založeného zde roku 1920 prof. Tomsou, působil v Liberci silný německý Pfadfinderbund.*

*A do současné doby musíme překonávat následky izolace oddílů a jednotlivců skautujících pod nejrůznějšími hlavičkami nebo na divoko nebo jen morálně a považujících jen svůj způsob za dobrý.*

*Můj (a Amateurův) přítel Walter, rakouský skaut, přišel o nohu někde u Stalingradu. Když se ho kdysi naši mladoši ptali, jak mohl se svým skautským přesvědčením bojovat na nesprávné straně, jen se usmál a řekl: „Kdo nezažil, nepochopí.“ A v Iráku přece jsou také skauti, jakpak se asi dnes chovají?*

*Všichni si klademe otázky: Jsem proti válce? Jsem proti válce v Iráku? Jsem proti válce USA proti Iráku? Jsem proti válce západní civilizace proti vyhrožující civilizaci islámské? Jsem proti válce demokratického systému proti totalitnímu režimu?*

*Každý skaut se vnitřně rozhoduje, zda je mu bližší česká polní nemocnice či protichemický prapor, útočné komando s úkolem zlikvidovat po vzoru 007 špičky režimu či skladiště anthraxu nebo role živého štítu přímo mezi civilisty v ohrožených městech.*

***Nechci naléhat na svědomí, tam, kde nemohu. Ale mohu se vrátit k Navigamu 2003:** Chci a mohu naléhat na to, aby hry a „boje“ mezi Japonci a Američany probíhaly opravdu fair play bez zášti, chci a mohu naléhat na to, abychom při závěrečném defilé opravdu uctili památku padlých obou válčících stran a v míře mnohem větší, než je zvykem v literatuře vzpomněli utrpení vlastních obyvatel Šalamounova souostrovi (a vůbec všech civilistů).*

**Chci, mohu a naléhám.**

*Vezír*

## Bratři.

### (O srozumitelném a nesrozumitelném)

Nemám rád násilí. A to ani ve verbální podobě. Před pár dny jsem prosadil změnu čehosi, o čemž mnozí tvrdili, že s tím již nejde nic dělat. Ano, udělal jsem to kvůli dětem, které nám věří, že pro ně děláme to nejlepší. Jenže jsem použil násilí. Jen verbální. Příslušnému bratrovi jsem dal na vybranou, buď zveřejní změnu, nebo já zveřejním původní materiál s mým komentářem. A proto nemohu mít radost, že se dobrá věc podařila, když jsem jí dosáhl násilím. V čem se tedy liším (kromě platu) od presidenta Bushe?

Válka je generalizované násilí. Proto nemohu mít válku rád. I když si dovedu představit, že bych se jí za určitých okolností účastnil. Tedy, abych byl upřímný, takhle od stolu nemohu říci, zda bych našel odvahu. Ale alespoň bych na to téma uvažoval a kdybych odvahu nenašel, asi bych se cítil provinile před statečnějšími.

To je tak. Jsou války, které jsou srozumitelné. Jiné méně. Když sáhne do naší historie, vezmeme si války husitské. Ty jsou jasné. Jako dítě jsem husity miloval. Četl jsem Jiráka, rád jsem se díval na Vávrovu trilogii. Nebo později na komornější Španilou jízdu s mladým panem Kostkou. My proti všem. Češi, hybná síla pokroku v Evropě. Malí již nebudou utiskováni mocnými. To jsme to zas jednou těm Němcům nandali. Skutečně? Vždyť to byla občanská válka. Nesmiřitelná, krutá, nelibostná. Vezmeme-li procentuální úbytek populace v českých zemích, pak mistři genocidy jakými byli Hitler, Stalin či Pol Pot, zůstávají za našimi předky beznadějně na nepostupových místech. Ano, za našimi předky. Křížové výpravy tady až takové škody nenapáchaly. Protože jednotlivým skupinám uvnitř země šlo o to, poctivě naloupit na nepřátelských panstvích co nejvíce, hnali skutečně naši předci křížáky svinským krokem, aby nepřekáželi a nezdržovali. A hrdé spanilé jízdy? Že by šlo o šíření názoru formou diskusního odpoledne na církevním dýchánku, doplněno zpěvem spirituálů, dobročinným bazarem ve prospěch sirotků a rozněním selete na závěr?

První odboj, druhý odboj. Vůbec druhá světová byla, v době kdy probíhala, jednou z nejčitelnějších. Agresor byl jasný, ti proti němu také. Teprve později se začalo dělit, jestli měl pravdu ten, kdo poslouchal BBC nebo ten, kdo poslouchal Moskvu. Myslím, že pro obyčejné lidi, bylo jedno, jestli se do Pečkárn dostali za práci pro východ či západ. Vždyť jako měl provýchodní odboj své Jelínkovy, ale také Fučíka, ten prozápadní měl své Moravcovy, ale i prof. Vaňka.

Když cestu trojice Morávek, Mašín, Balabán lemovaly exploze a mrtví příslušníci gestapa, bylo to jasné. Ale se syny jedno-ho z nich si nevíme rady. Zajisté, bratři Mašínové bojovali proti krutému režimu. Proti režimu, který by pravděpodobně jejich otce zlikvidoval, kdyby to předtím nestihli Němci. Zajisté, potřebovali peníze na svou činnost, tak přepadli auto, které převáželo peníze na výplaty. Potřebovali zbraně, protože režim by se s nimi nemazlil. Proto přepadli stanici SNB. Byla ale nutná smrt pokladníka, který peníze přepravoval? Byla nutná smrt esenbáka, který již byl spoután? Zkrátili dobu vlády jedné strany tihle mrtví alespoň o půl minuty? S touto otázkou si nevíme rady. Jediné, co mě uklidňuje (i když ne moc), je skutečnost, že si s ní neví rady moudřejší, než jsem já.

Válka v Zálivu byla jasná. Tedy ta první. Opět agresor a ti, kteří brání slabšího. V povodňových bratrech jsem se vyznal, že jsem první Záliv prožíval. Snad proto, že jsme sami měli svobodu teprve krátce. Možná proto jsem ji intenzivněji přál i druhým. Agresor válku prohrál, ale zůstal. Spoléhal se na to, že pokud nevyrazí za hranice, demokratický svět se neshodne na jeho násilném odstranění. A skutečně. Svět se rozdělil na dva tábory. Jeden nepochybuje, že Saddám (tedy Hussain, ne Sosák) je zločinec. Vrah svých spoluobčanů. Jestli použil proti svým obyvatelům chemické zbraně, tak je má. Jiná věc je, zda dovolí, aby je inspektoři našli. Je to psychopat, který si čte rezoluce OSN jako humory před spaním. Ale je třeba s ním jednat dál. Vždyť nakonec určitě povolí. No pravda, možná před tím popraví pár spoluobčanů, ale určitě povolí. Ti druzí sice předem litují případných civilních obětí a budou dělat vše, aby jich bylo co nejméně. Ale na druhou stranu, Saddám by je stejně popravil, takže to není až tak velká cena za jeho svržení.

Obávám se, že nevěřím ani jedné straně. (A militantní protestanty proti všemu, kteří objíždějí svět aby protestovali pro MMF, freonům či týráni saňových psů tím, že je zapřahneme, neberu vůbec vážně). Bojí se Němci a Francouzi utrpení obyčejných Iráčanů nebo nárůstu vlivu USA v této oblasti v případě vítězství? Jde USA o osvobození obyčejných Iráčanů, nebo iráckých ropných polí.

Staří latinici měli jasno. Inter arma silent musae. Mezi zbraněmi mlčí múzy. Umění mám rád, ale ruku na srdce, co je mi do éterických bab, které ani není za co chytit. Posedí si na Olympu a až zase zmlknou zbraně, budou se cícmat s kdekým. Tak vznikne třeba Hodina mrtvých očí, Komu zvoní hrana, ale i Čtyři z tanku a Kapitán Klos. Horší je, že za války trpí lidé. A děti.

To Starý Mistr pravil, že radovat se z vítězství znamená radovat se ze zabíjení lidí a že smutečným obřadem se slaví vítězství.

S druhou válkou v Zálivu si nevíme rady. Je špatná, ale nejsem si jist, že ji lze jednoznačně odsoudit. Lze si jen přát, aby nebyla dlouhá a hlavně, aby se pád Saddáma nezvrhl v boj klanů.

Jezevec

# Kruhy na vodě VIII.

Drobounké rozvlnění hladiny, ke kterému Vás dnes chci pozvat, připomíná Velikonoce. Našel jsem tu na břehu červený vrbový proutek. Snad jej ztratil mistr košíkář, snad chybí do počtu někomu z party kluků, co si nesli každý ten svůj svazeček od vody k domovu, kdo ví?

Vhodil jsem ho do řeky jako svůj jarní pozdrav. Voda jej živila a napájela zároveň, když mu dala vyrůst na svém břehu. Snad ho donese na vlídné kolébce svých vln k místu, kde se zachytí, zakoření v hlinitém pobřeží a vyroste v košatý keř, který bude zářit ohněm své koruny nad bílým sněhem zimy a nad krásou časného jara, snad bude i lidem k užitku.

Jaro prošvihlo vrbovým proutkem vodu. Jeho červená barva byla a je nám stejně jako našim dávným předchůdcům symbolem obnovené síly života, zesílena splétáním pak přinášela tajemné "pomlazení" všemu a všem, čeho se jen dotekla a vsazena poblíž vod sílila a rostla pak sama v keř spleťtí tvarovaného kmene.

Slunce už svítí teple i do plískanic a nesmělá tráva se snaží dohonit kopřivy, které si tu na břehu pospíšily jako první. Protivky! Ale přece i jim je vložena do listů a stonků několikanásobná užitečnost, nebudu nad nimi ohrnovat nos. Aspoň teď z jara jsou vzácným prvním skautským kořením i zeleninou.

Zahleděn k řece se vracím do všednosti. Těch pár chvil dalo novou, netušenou sílu. Dobře se snáší s nadějí, o které promluvalo březnové mnohovodí. Jak že se to říká pouhými dvěma slovy, když chci oslovit sám sebe a zahrnat dotírající nedůvěru v budoucnost? "Půjde to!"

Ano, Musím přidat ze své vůle, zapnout rozum a nezapomínat na kormidlo citu a mohu vyplout jaru i létu vstříc, ba i dál - neznámu budoucím let vstříc. I kdybych byl jenom tím plujícím proutkem, měl bych přece naději, ale mám víc. Už vím, co mám lépe užívat, co mám mít na zřeteli: vědomí cíle, či snad raději vědomí drobných met, drobných cílů, které jsou jako odpočinková tábořiště na plavbě řekou.

Ještě něco jsem tu poznal: i nejobyčejnější věc, jakou je ztracený proutek, má svou krásu. Teď se jí pokusím objevovat kolem sebe v předmětech, věcech i lidech, které všednost dnů a týdnů nabízí. Vede to k rostoucí naději, vede to k vnitřnímu uspokojení. Dost možná mi to pomůže přebrat se ve vlastním svědomí, v té hromádce myšlenek, slov a skutků a vybrat si odtud pár zářivých křišťálů a vyhodit s jarním úklidem nepotřebné harampádí, co tu uvízlo kdovíodkud a kdovíproč.

Sílu jsem viděl u řeky, teď ji jen napodobím: po březnové vodě na břehu zůstal ostře ohraničený val čistě běloučkého písku a vršil se nad rozplizlým nánosem bláta, který lačně prorážely kopřivy a tráva v úporné snaze zakrýt je a pohltit je užitečností své zeleně.

Váš bratr Balú





# HORKÉ ZPRÁVY NAVIGAMUS 2003

**Terminus technicus aneb pár odborných výrazů pro mnoho vodních skautů:**

**TERMÍN** - většinou datum, do kterého se má vykonat nějaká činnost, splnit nějaký úkol

nebo někde být.

**Výklad vodních skautů:** "tak od teďka začnu vlastně zjišťovat, co se děje...."

**UHARADIT ČÁSTKU AAA KĚ DO XX.YY.ZZZZ (formát data v zemi obvyklý)** - znamená, že složenku, příkaz či jiný pokyn k předání peněz na určitý účet a účel bude znít na danou částku AAA a bude předán poště, bankovnímu ústavu nebo pokladníkovi nejpozději v den XX.YY. ZZZZ

**Výklad vodních skautů:** "někdy po dni XX.YY.ZZZZ začnu zjišťovat, kam a komu pošlu částku AAA plus minus autobus a pokud možno tak, že budu ignorovat prosby a nařízení ohledně identifikace částky - variabilního symbolu".

Milé sestry a bratři, nedovedu si vysvětlit jinak, než použitím tohoto výkladu nás vodních, zmatek v přihláškách a platbách na NAVIGAMUS 2003.

**Termín přihlášek byl 31. 12. 2002..... do 15. 1. 2003 jsem měl přihlášeno 468 lidí**

Termín zaplacení poplatků byl 15. 2. 2003 ve výši 450,- Kč na účastníka s tím že bude zasláno na konto HKVS s variabilním symbolem 444 a 5 míst - číslo okresu 3 místa a číslo střediska (přistavu) 2 místa. Výslovně jsme se dohodli, že všichni zaplatí s touto identifikací.

Zatím do 28. 2. 2003 zaplatilo 507 účastníků a z toho nejsme schopni asi 5 plateb identifikovat s přihláškami.

Dnes je téměř konec března - píši to 24. 3. 2003 a já nevím, kolik lidí bude na NAVIGAMUS, od toho se odvíjí nemožnost smluvně zajistit ubytování, stravu, dopravu a další a další.

Přítom celkem po termínu došlo dalších 380 přihlášených, poslední kolem 14. března, dotazy na platby a zálohy!!! nevím proč, když vše bylo již od října resp. listopadu domluveno, zveřejněno v KP, Internetu a nevím kde ještě. Jestliže vše pochopí 50% vodních skautů, ptám se potom, co s tou druhou polovinou? Jo a ještě jedno číslo - podle přihlášek je 104 lidí, kteří se cítí být zařazeni do organizačního štábu. Když si odečteme MASH, SOS a RADIO a těch pár, co se kolem srazu motají od začátku, stále ještě po republice běhá asi 50 vodních skautů - organizátorů, o kterých nevím..... docela bychom jich pár brali do štábu již teď, v období příprav.

Za štáb NAVIGAMUS 2003 Bimbo

**POZOR!!!!POZOR!!!!POZOR!!!!POZOR!!!!POZOR!!!!POZOR**  
**PROSÍME KAŽDÉHO, KDO MÁ JAKOUKOLIV MOŽNOST SEHNAT SPONZORA NA STRAVU, UČIŇTE TAK CO NEJDŘÍVE.**

Děkuju, Bimbo



## CENÍK REKLAMNÍCH PŘEDMĚTŮ PRO NAVIGAMUS 2003

Část reklamních předmětů bude k vidění i  
 na srazu K+K v Pardubicích



triko M	80,- Kč	samolepka Navigamus 2003	3,- Kč
triko L	80,- Kč	samolepka krab s textem	3,- Kč
triko XL	85,- Kč	nášivka Navigamus 2003	3,- Kč
triko XXL	85,- Kč	propiska	10,- Kč
hrnek	50,- Kč	pohlednice	7,- Kč

odznáček Navigamus 2003 ??,- Kč

Toto je seznam plateb došlých do 28. 2. 2003. Pokud v "otaznících" Poznáte svou platbu, ozvěte se pořadatelům Navigamu.  
Děkujeme Organizační tým

### Platby na Navigamus k 28. 2. 20 03

	Reg. číslo	Přístav / středisko	zaplaceno Kč	počet
1	53403	Javor Č. Třebová	3 150,00	7
2	51105	Mimoň	9 450,00	21
3	???	???	5 850,00	13
4	42402	Dr. Br. Lamky Louny	4 500,00	10
5	???	???	13 050,00	29
6	21406	Kolín	12 600,00	28
7	52502	Ing. René Meisner Dvůr Král.	4 500,00	10
8	53207	7. Pardubice	9 000,00	20
9	81302	Havířov	8 550,00	19
10	32309	Omaha Plzeň	35 100,00	78
11	41211	K. Vary	8 100,00	18
12	41101	Cheb	3 600,00	8
13	31713		19 350,00	43
14	62601	Jiří Kachlík Vyškov	4 050,00	9
15	52310	UTA Nové Město n.M.	8 100,00	18
16	72305	3. Přístav Ostrava Poruba	4 500,00	10
17	31601	Pauličová Strakonice	900,00	2
18	???	???	1 350,00	3
19	21607	Liběchov	9 900,00	22
20	31104	4. stř. Vavéha Č. Budějovice	6 300,00	14
21	62702	Znojmo	4 950,00	11
22	11304	4. přístav Praha	18 450,00	41
23	51101	Česká Lípa	2 700,00	6
24	55555	Kondor - Šán	13 500,00	30
25	81614	Eskadra Ostrava	19 800,00	44
26		J. Kašpar - 7 Pce	450,00	1
	<b>SOUČET</b>		<b>231 750,00</b>	<b>515</b>

Sestry a bratři.

Vzhledem k nedostatečné kapacitě mé mailové schránky jsem se rozhodla zřídit ještě jednu, pro případ nouze. Další adresou, kam můžete zasílat své příspěvky, tedy je:

kapitanskaposta@seznam.cz.

Mailová adresa mabab@seznam.cz platí stále.

Majda



Celostátní setkání vodních skautů se zahraniční účastí

## NAVIGAMUS 2003

se koná ve dnech 5. – 8. června 2003 v Březích u Přelouče

na námět 60. výročí bitvy o Guadalcanal

### Program:

#### D-1 5. 6. 2003

##### Hendersonovo letiště

- Příjezd účastníků, budování táborových základen
- Příprava lodí a materiálu k soutěžím
- Porady štábů
- Příprava programových soutěží na D2
- Nácvič defilé Japonského loďstva
- Doplnkové soutěže
- Večerní posezení: film Guadalcanal
- Porada k zabezpečení D-2

#### D-2 6. 6. 2003

##### Tokijský expres

- Slavnostní nástup účastníků
- Defilé japonského loďstva
- Soutěže a střetnutí ve hrách podle nabídky japonské strany
- Vložená soutěž: Závod oplachtěných pramic a jachet O modrou stuhu Hlavního kapitanátu
- Nácvič defilé US NAVY
- Japonský večer
- Porada k zabezpečení D-3

#### D-3 7. 6. 2003

##### Průliv s železným dnem

- Defilé amerického loďstva
- Soutěže a střetnutí ve hrách podle nabídky americké strany
- Bitva u Východních Šalamounů
- Bitva u mysu Esperance
- Bitva o ostrov Santa Cruz
- Operace Strážní věž
- Vložená soutěž: Rychlostní závod pramic a kanoí
- Noční bitva: Plavba svazů osvětlených lodí mezi bójemi
- Porada k zabezpečení D-4

#### D-4 8. 6. 2003

##### Missouri

- Závěrečné defilé obou loďstev, usmíření
- Společné uctění padlých obou stran včetně obyvatel Šalamounových ostrovů
- Závěrečný nástup a vyhodnocení
- Úklid tábořiště
- Odjezd účastníků

Navigamus se koná vždy po třech letech. Letošního, již čtvrtého, se zúčastní 800 soutěžících skautů, skautek, vlčat a žabiček z vodáckých oddílů a přístavů, rozdělených na Japonce a Američany. O program, průběh, zásobování, zdraví a bezpečnost, radiové spojení a televizi vysílání se stará 100 roverů a oldskautů z řad Hlavního kapitanátu, Skautské ochranné služby, Sdružení Hlavní přístav, M.A.S.H., PTP a dalších dobrovolníků.

## NAVIGARE NECESSE EST



## SKAUTSKÁ PRÁCE NA VLASTNÍ PĚST

Jsou tomu zhruba dva roky, kdy se v příloze časopisu Skauting, v Junáku hlásí, objevila výzva, která se týkala *mapování skautských almanachů*. Mám pocit, že na počátku tohoto roku přišla vhodná chvíle ukončit první fázi mapování, zhodnotit ji, říci si, jakou odezvu zaznamenala a co dál.

Jak už se v naší společnosti stalo zvykem, je-li něco dobrovolného a je-li to navíc ověněno přívlastky „historický“ či „sběratelský“, zúčastní se toho maximálně třetina oslovených, a to jsem si možná ještě trochu zapřeháněl.

Mezi ty, kteří se ozvali, patří sběratelé (zejména členové KSSJ), zájemci o historii Junáka a skautingu vůbec a snad i lidé, kteří nemyslí jen na to *co zrovna je*, ale i na to *co bude a co bylo*.

Ted' jen pár čísel: z 14 krajů ČR nebyl žádný kraj zmapován zcela, Karlovarský kraj neexistuje; z celkového počtu 86 okresních rad jsou údaje zpracovány v 19 ORJ, z dalších 17 ORJ se ozvalo alespoň jedno, někde i více středisek; z celkového počtu 561 středisek se různou formou (buď skrze ORJ či sama od sebe) ozvalo 145 středisek (z toho 76 z Čech, 2 střediska z hl. města Prahy!)

Za totální neúspěch lze považovat získávání údajů právě z našeho hlavního města, kde, až na opravdu málo výjimek, prakticky celou akci ignorují, což zřejmě nepotěší zejména pragocentristy. To v Brně byli skauti a skautky vstřícnější. Na Prahu zřejmě platí pouze oficiality a nařízení vydávaná ústředím, které má čím pohrozit – „nedostanete dotace, ztratíte možnost..., nebudete mít šanci...!“

Přesto však existují střediska, která ráda poskytnou údaje, některá dokonce poslala aktualizované údaje, děkuji. Byl jsem samozřejmě rád, když přišly povzbudivé odpovědi s přáním úspěchů apod. Někdy se naopak mezi odpověďmi objevily i takové, po jejichž přečtení by slabší jedinec všeho zanechal a dal by se na práci bezpečnější, např. na hlídání municičního skladu. Stále více pak mám pocit, že ve víře v mezinárodní skauting zapomínáme na to, co máme u nás doma. Snad budou muset skauti vyhrát nějaký hokejový turnaj či být zdatnými akrobaty, alespoň v té přehrášlivé slovní parafrázi, které okrašluje už i naše pravidla Svojsíkova závodu, aby se v nich běžný oddílový vůdce „lépe“ vyznal. (Děkujeme štábu SZ 2003 za jeho úřednickou práci). A tak jsem byl přirovnán k těm, kteří žijí v papírech a živí se jimi, byl mi „vrácen ten paskvil“ (chápej dotazník) i s oním „ještě horším paskvilem z ústředí“ – to byla citace z dopisu.

Při zpracovávání údajů jsem potom vycházel i přímo z USA, v němž je k dnešnímu dni evidováno celkem 263 kusů almanachů. Databáze, která byla doplněna i o údaje získané z mapování obsahuje dnes cca 340 skautských almanachů.

Někdo by byl rád, aby se prostě na střediska poslala výzva: „*Vydáte-li almanach, pošlete nám jej do USA*“ – o to se tu už ale, co já vím, někdo pokoušel. Nemůžeme počítat s tím, že nám střediska vydávající sborníky vlastním nákladem, padnou kolem ramen a řeknou: „*To jsme rádi, to je zájem, kolik jich chcete?*“ Ano, jsou mezi námi tací, ale jako by jich bylo nějak málo.

A jako bych už slyšel i další argumenty: „*My máme svých starostí dost, např. že sestra Poštolka nemá ČR, a vy vyrukujete s nějakými sborníky.*“ Dobře, asi každý uzná, že je důležitější, aby sestra Poštolka získala dekret a tedy i oprávnění spolupůsobit při vedení oddílu, škoda jen, že tolik času zbytečně strávíme SMSkáním, telefonováním, čmčením na bednu a vysedáváním u compu (promiňte mi ty výrazy – pro původní obyvatelstvo překládám - - sledováním televizní obrazovky a „prací“ na počítači), takže se nedostává ani těch pěti minut na vyplnění dotazníku a jeho poslání, dokonce ani při možnosti vyplnit ho v elektronické podobě a poslat ho elektronickou poštou.

Z celé té akce jsem měl pocit, který bohužel don Quijote neměl, ten však na rozdíl ode mne je postavou románovou. Já se ovšem nehodlám vzdát a budu bojovat i nadále. V budoucnu bych rád přes kontakty získané na LŠ a LK získal i údaje z tzv. míst „HIC SUNT LEONES“. Komu není tato otázka lhostejná, budu jen rád, když se ozve na mail [jdg@email.cz](mailto:jdg@email.cz). Rád mu pošlu dotazník v elektronické podobě.

Tak takové jsou asi moje pocity z mapování skautských almanachů, snad si půjdu dát cigaretu, abych si nepřipadal méněcenný. Příště už všechno pod hlavičkou JUNÁKA, práce pod záštitou Náčelnictva, práce oficiální, žádné soukromé snahy dělat něco nezištně, bez paragrafů, jednoduše...

Jan Bláha – Gandalf

---

---

## Poslední setkání účastníků SAWADEE

O víkendu 14. - 16. 3. 2003 proběhlo v Olomouci nejspíše poslední oficiální setkání členů (dětských účastníků i mezinárodního service teamu) české výpravy 20. světového jamboree. Šlo hlavně o takovou "rozlučku". Kromě her bylo na programu i projednávání další prezentace jamboree, celkové hodnocení úspěchů a neúspěchů našeho kontingentu apod.

Palička

strana -7-

## SKARE 2003 - podrobné informace

SKARE 2003 se koná ve dnech 2. 5. 2003 - 4. 5. 2003 na skautské základně na Seči.

Úvodem musíme upozornit na skutečnost, že pro tuto akci nebude pro letošní rok poskytnuta dotace, a tak nelze očekávat od pořadatele žádný příspěvek na dopravu.

Sraz účastníků se předpokládá ve čtvrtek dne 1. 5. 2003 od 14 hodin na základně Seč.

Ubytování bude na pozemku základny buď ve vlastních stanech, nebo ve vlastních spacácích přímo v základně (kapacita je zde omezená).

Pořadatelem bude zajištěno po dobu trvání akce stravování takto:

1. 5. - čtvrtek	čaj k vlastní večeři		
2. 5. - pátek	Snídaně	Oběd	Večeře
3. 5. - sobota	Snídaně	Oběd	Večeře
4. 5. - neděle	Snídaně	Oběd	

Po celou dobu budou navíc k dispozici nápoje (podle počasí, nejspíš čaj).

Pokud bude počasí příznivé, bude 1. 5. postavena trať. 2. 5. budou zahájeny rozjíždky mistrovství vodních skautů, v sobotu a případně i v neděli pak budou tyto rozjíždky pokračovat a buď v pátek, sobotu odpoledne, nebo v neděli dopoledne se pojedou Modrá stuha. Odjezd bude v neděli po obědě. Kromě doby srazu a odjezdu je vše ostatní v programu možno změnit, hlavním důvodem programových změn bude zcela jistě meteorologická situace. Pokud bude čas vycházet, bude zařazeno větší množství rozjížděk v jednotlivých kategoriích na trojúhelníku, takže se nedá předpokládat, že by zbylo větší množství času pro nějakou nezávaznou činnost.

Cena za stravné byla stanovena na 260,- Kč na osobu, ubytování bude za celou dobu pobytu 30 Kč (vlastní stan), příp. 45 Kč (v chatě). Startovné se platí ve výši 20,- Kč na přihlášenou loď do jednoho závodu. Startovné se platí při podávání konkrétních přihlášek do závodu.

Požadavky na Jacht servis adresujte přímo na adresu O. Randák, Pod Královkou 1a, 169 00 PRAHA 6, tel. 220 512 571.

Předběžné přihlášky účastníků je třeba zaslat do 16. 4. 2003 na adresu Ing. arch. Jaroslav Vondra, Ke Kamenci 1604, 530 03 PARDUBICE, případně na e-mailovou adresu [arcada@pce.cz](mailto:arcada@pce.cz). Tato přihláška je nutná především kvůli zajištění stravování.

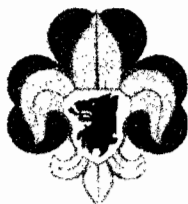
## Předběžná přihláška na SKARE 2003

Počty v přihlášce jsou předběžné. Pokud bude ale překročen celkový počet účastníků, může se stát, že pro ně nebude zajištěno stravování. Oddíl, který neobsadí přihlášený počet účastníků bude muset zřejmě zaplatit a odebrat stravu i pro ty, kteří byli sice přihlášení (i když ne jmenovitě), ale nepřijeli (tyto sankce budou platit tehdy, když nebude vyhnutí a jídla bude buď moc, a nebo málo).

Středisko označte číslem podle registrace (např. 7. přístav Pardubice má číslo 506 07), oddíl potom trojmístným číslem (např. 012).

<b>Středisko:</b>	<b>Oddíl :</b>
<b>Přihlašujeme</b>	<b>Počet :</b>
Lodě ve třídách P 2.X, P 5.X	
Lodě v jiných třídách	
Posádek pro mistrovství kat. vlčat	
Posádek pro mistrovství kat. skautů	
Posádek pro mistrovství kat. roverů	
Posádek pro Modrou Stuhu HKVS	
Celkem účastníků včetně nesoutěžících	

.....  
podpis kapitána (1. důstojníka) oddílu



V sobotu 26.dubna  
oslavujeme velmi kulaté výročí  
našeho oddílu –

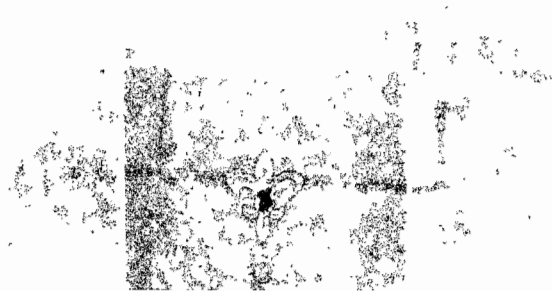
## 90 let činnosti 5.oddílu vodních skautů z Prahy

První schůzku svolal  
Jaroslav Novák – Bračka na 15. 3.1913.  
A od té doby se skauti činili,  
válka neválka a režim neregim  
celých 90 let.

**Velké Setkání se uskuteční  
v odpoledních hodinách v Praze  
v Průhoncích.**

Srdečně tě zverne a rádi se uvidíme  
ať po měsících či po desetiletích.  
Přijď! Za ta léta jsou nás stovky a mladí  
stále přirůstají, a odrůstají.

*Bobánek & Co*



Zamítována je **Taberna Mexicana**,  
součástí restaurace a mikrobogovaru **U Bezoušků**,  
Květnové náměstí 5, od 14.00 do 20.00 hodin.

Předpokládáme jakýsi švédsko-český stůl  
s malým občerstvením.  
Výdělčně činní u vchodu zaplatí neměří 100 Kč

Na místo Setkání jedou autobusy MHD ze stanice metra  
Opčatov (doba jízdy 15 minut)

Autobus č. 325 v 13,40

Autobus č. 363 v 14,00

Autobus č. 324 v 14,20

Poslední spoj zaátky na metro jede 23,15 z Průhon c.

Od 14.30 bude prezence účastníků, od půl třetí pesny  
program, od 17 hodin volná zábava (zpev)

v sešitku bude promítáno video  
současné vzpomínkové

Schlídím se hospodu je třeba vedet kdo se osloví  
zúčastnit. Především pošl účastníku postlou  
a zmelem štat. Ozkaže jen to jedno slovo  
úřadněme štítu. Nevapomef napsat an to, sct. or  
od 19.1.1913. Pateřka v.1913

**Elektronická adresa pro potvrzení účasti:**  
petve01@atms-praha.cz

**Poštovní adresa pro potvrzení účasti:**  
Laděk Bartoš, Jasminová 33,  
106 00 Praha 10

**zde odstříhni a pošl na adresu -**  
Laděk Bartoš, Jasminová 33, 106 00 Praha 10:

Atos, 14.11.1913  
Přítelství skautů, 14.11.1913  
14.11.1913  
14.11.1913  
14.11.1913  
14.11.1913

14.11.1913

## První skautský film

Režisér Josef Mach spolu se scénáristy Jaroslavem Novákem a Lubomírem Kaválkem mají nesporně zásluhu na realizaci prvního českého filmu s junáckou tematikou. Jmenoval se NA DOBŘE STOPĚ a natočen byl během roku 1947 ve skutečně ideálním prostředí - v tábořišti 5. pražského vodního oddílu na ostrově v Sečském jezeře. Hlavní roli skautského vůdce Admirála si zahrál Ladislav Boháč, s nímž dále herecky spolupracovali L. H. Struna, St. Neumann, J. Seník - a především pak celá řada chlapců. Premiéra se v Praze konala 15. května 1948 v kinech Lucerna a Moskva. Pozdější umlčovací procedury a dlouhodobé „trezorování“ filmu zavinily, že nám tento snímek bezmála vymizel z paměti. A tak se dnes ptám: Nemohla by třeba Čs. televize v pořadu filmů pro pamětníky příležitostně nabídnout divákům jeho reprízu?

M. Chudáček. Článek je z r. 1990.  
Zaslala: Vlasta

## SERIÁL NA POKRAČOVÁNÍ

# Amerika

## aneb úryvky z cestovního deníku

## PŘÍBĚH ČTVRTÝ

*Bezstarostná (ekonomická) zkušenost*

V přípravné fázi táborů, kdy si chtěl člověk trošičku odpočinout od fyzické námahy mě jednou večer vzbudily cizí hlasy. Američtí vedoucí se klidně bavili a vůbec jim nevadilo, že většina nás ostatních dávno spí. Chovali se bezohledně, protože si mohli povídat například venku. Celá situace se opakovala ještě několikrát, a to se mi nelíbilo.

Na jejich počínání už jsem si pomalu zvykal, ale že mi občas svítily baterkou do očí, jestli spím, tak to přeháněli. Neměl jsem odvalu, ani jazykové schopnosti se vzepřít. Zachoval jsem se tedy nevšimavě a doufal, že mi dají pokoj. Tu noc jsme trávili asi pět set metrů v přírodě za táborem. Asi v pět hodin ráno začalo lít jako z konve. Náš vedoucí se o půl šesté vzbudil a viděl, že mnoho hochů je mokrých a klepou se zimou. Někteří už dokonce jen seděli, aby se pod malý přístřešek vešli. On však spokojeně usnul dál. K ránu rozhodl, že se vrátíme zpět. Nejspíš také navhlhl a nepříjemný pocit chladu ho nenechal klidně podřimovat. Vzal jsem si všechny věci, ač ostatní vše ponechali na místě. Zaráželo mě tehdy jejich chování i přístup. Jako správný skaut jsem však zvyklý se o sebe postarat, a tak jsem pod pláštěnkou došel zpět do tábora téměř zcela suchý.

I když během dne přestalo pršet, na místo přenocování jsme se vrátili až večer. Čekal nás nepořádek nacucaný vodou. Hodně toho se vyhodilo. Nikoho nezajímalo, či tričko, nebo ponožky a nové lehátko se vyhazuje. Vše bylo přece „jen“ mokré a oni si koupí nové. Zbytek se naložil do nákladního auta. V duchu jsem si myslel, že mokré věci necháme v táboře usušit. Omyl, nic takového se nedělo. Nechápu, proč jsme zapažené spacáky s oblečením vyndávali až druhý den odpoledne. Celá situace jen dokazovala, jak si dotyční váží svých věcí.

V koupelně nám sloužilo k výkonu hygieny asi osm kohoutků. Voda z nich po celou dobu pobytu nekapala, ale tekla slabým proudem. Opět plýtvání nikomu nevadilo. Asi první měsíc jsem se při každé příležitosti tomu snažil zabránit utažením vodovodů. Po čase vás však taková zbytečná práce přestane bavit, protože ostatní se chovají nevšimavě a vaše marné snažení nemá efekt ani účinek. Také rozsvícená koupelna ve svitu denního slunce nikoho nevzrušovala.

Po čase jsme se od vedení dozvěděli, proč se do místního vybavení moc neinvestovalo. Sdělili nám své ideály i sny budoucnosti. Chtěli totiž vše prodat s úmyslem koupit tábořiště pro celý rok pobytu. Tj. kempovat i v zimě, po celý rok a víkendech. Budou mít tak možnost děti mnohem lépe poznat, než jen devatenáct dní na táboře. Své místo tam získají i rodiče samozřejmě s jiným programem, než jejich potomci. Mnozí dospělí totiž k našemu údivu neumí ani psát a číst. A právě to by se měli na „dospěláckém táboře“ naučit. Plány zněly jako rajská hudba, ale nedokáží si představit, jak to bude fungovat v realu.

A nyní zpět k letošním třem běhům. V jednom dívčím stanu pobývala psychicky narušená dívka. Každou noc křičela ze spaní. Důvodem bylo nejspíš předěšlé týrání v rodině. Někteří vychytralí vedoucí dokázali noční neklid využít pro svůj prospěch. Stačilo jen říci sestřičce, že kvůli ní celou noc nespali a mohli si dopoledne na jednu hodinu lehnout. Poctivé vedoucí tak trpěly osamocení s dětmi, ač v noci nespaly též, na úkor vychytralých kolegů.

Avšak když jste za zdravotnicí přišli, že je vám špatně, necítíte se dobře, máte zvýšenou teplotu (38 °C), nebo užíváte antibiotika, přesto jste museli dál pracovat. Jakmile nám ale naměřila teplotu, kterou považovala za dostačující, mohli jsme stonat v zdravotní chatce. Bylo pro nás nesmírně těžké dokázat nemoc. Museli jsme kolem toho udělat patřičný rozruch. Pak se o nás konečně starali královsky.



Také způsob léčení se jevil jako dosti podivný! V místnosti námi trásla hrozná zima kvůli neustále fungující klimatizaci a na záda táhlo především v noci od špatně utěsněných oken. Lůžko, kde nemocní leželi, se převlékalo jednou za čas. Vlastně jsme ani nevěděli, kolik lidí se léčilo v tom samém povlečení před námi. Při bolesti v krku nám zdravotní sestřička nabízela zmrzlinu, s doporučením, že pomáhá. Pít studenou vodu s džusy je zcela normální, čaj se nepodával, jen na vyžádání. Neleželi jsme povětšinou sami. Někteří choří však byli bezohlední. Jeden klučina stihl za den shlédnout sedm videofilmů a vůbec mu nevadilo, že na pokoji ležíte s ním a angínou, která vás nutí spát.

Asi v půlce mého pobytu se nám zavřela marodka a zdravotní dům. Vedoucí různých národností totiž předstírali únavu, nemoc, nachlazení. Nečestně se tak vyhýbali každodenním povinnostem. Zkrátka si chtěli odpočinout nicneděláním na „marodce“. Protože se tímto způsobem chovalo více lidí, vydal ředitel nové nařízení. Od té doby jste mohli sestřičku navštívit pouze v nebezpečí, krajním, naléhavém případě a pro své medikamenty. Ostatní „bolístky“ si každý vedoucí musel léčit sám.

S tím se musela „poprat“ i naše kamarádka ze Slovenska, když si zlomila při cvičném přátelském zápase v karate prst na noze. Kdyby mohutně neusilovala o dopravu do nemocnice, tak by nejela. Pak jí ještě obézní sestřička s úsměvem na rtech řekla, že nesmí běhat, ale plavat musí. To prý pomáhá. Obyčejná lidská závist se projevila, neboť ona se nemohla přes svoji velkou váhu ani rozběhnout. Alespoň ji nemusela každé ráno pozorovat, jak tvrdě trénuje několik kilometrů běhu.

Dále jsem získal svoji první alergii v životě. Štípil mě do ruky hmyz podobný vážce či ovádu velký asi deset centimetrů. Končetina mi rázem znehýbněla a šíleně bolela. Vše náhle ustoupilo. Asi za čtvrt hodiny mě počalo svrbět celé tělo. Nedalo se to vydržet. Hlava šíleně třeštila, prsty drásaly pokožku, kam jen dosáhly a po celé kůži se objevily pupínky velké asi jako kovová dvacetikoruna. Na místech, kde moje oblečení bylo pevně přimknuto k tělu (guma od trenýrek...) se vytvořily celé mapy. Převlékl jsem se, navštívil sestřičku a poležel si celé odpoledne s medikamenty i pudrem na těle. Večer jsem opět vrátil za dětmi, přestože jsem nebyl zdravotně fit.

Skoro všechny tmavé děti měly extrémně suchou kůži. Ještě nikdy jsem se s tím nesešel, ani u bělocha. Po každém koupání či sprše jsme je museli natírat krémem. Kdybychom na to zapomněli, jejich pokožka by mohla popraskat a mělo by to pro nás nedozírné následky od hlavních vedoucích, či samotných rodičů, kteří jsou citliví na své ratolesti.

A na závěr k samotné americké ekonomice. Domnívám se, že mnoho obyvatel u nás nechápe spotřební společnost v pravém slova smyslu po vzoru Ameriky. I mně trvalo nějaký ten týden, než jsem si na ni zvykl. Můj vedoucí kupříkladu chodil v tělocvičně v bílých ponožkách bez bot. Kdyby byly na zemi parkety, tak to lze pochopit, ale betonová špinavá podlaha od stovek podrážek, prachu skvěle kontrastovala s bosými kroky. Dokážete si asi představit, jak jeho chodidla vypadala po čtvrt hodině. A co se špinavými ponožkami udělal? Nejspíš je vyhodil, protože spotřební zboží se přece vyhazuje. Při natírání sociálního zařízení měl na sobě pěkně dá se říct novější rifle. Po práci je nejspíš vyhodil, protože se umazal od barvy. Z týden šel natírat znovu, aby zakryl základovou barvu. Opět zašpinil další nové kalhoty, které čekal stejný osud jako ty předešlé. U oběda další kolega odběhl někam na čtvrt hodiny. Když se vrátil, tak celé jídlo vysypal zpět a vzal si nový pokrm. Patně bylo pro něj studené.

Všechny materiály, dokonce i drobnosti, které byste unesli, se vozily na místo určení malým nákladním autem. Stačilo ujít pár metrů s dvoukolákem. Takových jednoduchých strojů se na našem táboře nepoužívalo. Možná, že je ani neznali. Šetření energetických zdrojů není nejspíše problém, kterým se musí zabývat. Při rozhovoru o cenách benzínu však s rozparem svého chování nadávali na drahotu. Avšak po našich informacích o trhu s ropou v Čechách jen s údivem hleděli a nedokázali pochopit, proč jej máme tak drahý...

Tomáš Kotrba, Třebíč

Vysvětlivky k fotkám:

Velice často přijížděl malý náklad'ák, který zásoboval tábor...

Mé děti ve stanu, který jsem obýval téměř tři měsíce



## Historie 14. OVS *Alnilam* Karlovy Vary

### Z dávné minulosti:

13. 6. 1946 vznikla poblíž Karlových Varů osada Orion, která se postupem času přeorientovala na malý skautský oddíl. Hierarchie vedení oddílu byla dělena na *OSMY*, novou osmu zakládal vždy nejstarší fungující člen. Po roce 1968 se začíná oddíl pod vedením bratra Jimmiho dostávat do podoby oddílu, jaké známe z této doby. Tradice *OSEM* s nádechem trampingu však přetrvává. Po tragédii, kdy nešťastnou náhodou umírá bratr Akéla, je Jimmiho synovec Dandy osloven bývalým předsedou ORJ bratrem Thórem, zda by oddíl nepřevzal. (Dandy chodil do oddílu VS, který v tu dobu v K. Varech vedl br. Hurikán.)

Od tohoto času (rok 1976) se začínají formovat naše oddílové tradice, které jsou v našem oddíle zažité do dnes. Dandy jako mladý, nadšený vůdce oddílu začal s úspěchem rozvíjet dějiny skautingu v K. Varech. Oddíl dosáhl počtu 28 dětí a 12 dospělých. Jezdilo se na stálé a putovní tábory (Beskydy a 2x Jeseníky), tři se konaly v zahraničí (Bulharsko a Rumunsko). Tramping se odsunul plně na druhou kolej a sloužil více méně k činnosti dospělých, kteří v oddíle vyrostli). Vycházel oddílový časopis *Orionský kuryr*, na výročí oddílu se po schválení Rady tří (obava z StB) skládají tajně skautské sliby. (Po splnění oddílové stezky – *Galaxis* a 5 odborek). Kdo si složil skautský slib, byl nazýván „Právoplatným Orioncem“ a získal tzv. lesní jméno. Veliký důraz se klade na spolupráci s rodiči (prvotní důvod byl opět obava z StB), kdy se z tatínků každý druhý rok volil „prezident spojených států Orionských“, konaly se rodičovské výpravy.

### Doba porevoluční – doba pozemácká:

Po sametové revoluci se schází oddíl od rádců až po vůdce oddílu a je rozhodnuto založit z těchto lidí pět nových oddílů. ORJ povolila vznik nového střediska s názvem Orion. Jedním z vůdců vznikajícího oddílu je střediskovou radou schválen nemladší z právoplatných Orionců – sedmnáctiletý bratr Mikki. Po tahanicích o název oddílů (podle hvězd Orionu), se losuje a oddíl získává název *Alnilam*. Středisko Orion od ORJ dostává pro čísla oddílů rozmezí 11 až 20 a *Alnilamu* je přiděleno číslo 14.

Nastává veliký nábor nováčků a náš oddíl se z 8 členů rozrůstá k 30-ti. Oddíl se do jara schází v střediskové klubovně jednou týdně. Koná se první letní tábor, který je střediskový, ale oddíly si na veliké louce u Trhové kamenice (okres Pardubice) dělají svůj program.

Na podzim si oddíl nachází novou klubovnu, kterou ale po půl roce, kdy *Rychlonožka* odchází, opouští a stěhuje se k 15. oddílu *Mintaka* (vede br. *Hotanka*). Po odchodu *Mikkiho* na vojnu, vede oddíl br. *Kondor*, který oššem nezvládá své vrstevníky a nastává úbytek členů. Tábor se koná společně s 15 a 18 oddílem u Sušice, bohužel, v druhé třetině je evakuován díky rozvodnění potoka, u kterého oddíly tábořily. (Protrhla se hráz, našťěstí se podstatná část majetku zachránila).

Po této události se *Mikki* vrací z vojny a ujímá se opětovnému vedení oddílu. Bohužel se mu nedaří oddíl dostat nad 12 členů. Oddíl je veden v podstatě stejně jako v počátcích – výpravy, tábory... Po rozporech v druhém středisku (*Pagoda*)

do střediska Orion přichází další dva oddíly a mezi nimi jeden dívčí, což je poprvé v historii, kdy byl přijat oddíl skautek.

### *Stav střediska Orion:*

11. oddíl *Alnitak* - 50 členů (vůdce *Dandy*, dále *Ghotti*, *Dyk*, *Kim*)
12. oddíl *Rigel* - křesťané - 15 členů (vůdce *Čil*)
13. oddíl *Saiph* - 30 členů (vůdkyně *Tečka*, dále *Punta*, *Makatanka*, *Atpuj*)
14. oddíl *Alnilam* - 12 členů (vůdce *Mikki*)
15. oddíl *Mintaka* - 16 členů (vůdce *Hotanka*, dále *Guy*, *Wapiti*)
16. oddíl *Betelgeuze* - 12 členů (vůdce *Rejnok*)
17. oddíl *Bellatrix* - vlčata - 35 členů (vůdce *Balů*, dále *Leo*, *Dingo*, *Bizon*)
18. oddíl *OS* - 8 členů (vůdce *Bagheera*)
19. oddíl *Haeka* 14 členů (vůdce *Hejkal*, dále *Sýček*)

### Doba vodního skautingu:

Dandy začíná naplňovat svůj dávný sen – Oddíl vodních skautů. Kontaktuje br. *Rikkiho*, kterého zná z dob totalitních a získává spojení na HKVS. Zúčastňujeme se (11. a 14. Oddíl) s Nejdeckými radioskauty *Navigamu* 1994 jako spojaři. Na podzim se zúčastňujeme podzimního semináře K+K, kde oficiálně žádáme o přijetí do řad vodních skautů. Zároveň se středisko Orion dělí na dva právní subjekty podle druhu činnosti – přístav Orion (11. OVS *Alnitak*, 12. OVS *Riegel*, 14. OVS *Alnilam*, 15. DOVS *Mintaka*, 16. DOVS *Betelgeuze*, 18. kmen OS) a středisko *Pramen*. (1. chlapecký *Papúz*, 4. dívčí *Mikan*, 13. dívčí *Saiph*, 17. chlapecký *Bellatrix*, 74. kmen OS).

Díky dotacím od HKVS získáváme první loď: tři tučňáky a jednu 550. Činnost oddílu se zpestřuje. Počet členů v oddíle stoupá lehce nad 20. První tábor v modrých košilích se koná ve Velkých Losinách u Šumperka (1995). Od jara se věnujeme vodácké činnosti. První dvě výpravy se konají na rybnících za Karlovými Vary, kde trénujeme techniku pádlování a základní povely na vodě. Po té s 11. oddílem sjíždíme úsek řeky *Ohře* - *Královské poryčiči* - K. Vary.

### *Stav přístavu Orion:*

11. OVS *Alnitak* - 40 členů (vůdce *Dandy*, dále *Hotanka*, *Toskala*, *Šavan*)
12. OVS *Zain* - *Rigel* - 32 členů (vůdce *Vendy*, dále *Hvězdář*, *Bobr*, *Blublák*, *Balů*)
11. OVS *Alnilam* - 22 členů (vůdce *Mikki*, dále *Manteo*)
15. DOVS *Mintaka* - 16 členek (vůdkyně *Veveřice*, dále *Esterka*, *Sojka*)
16. DOVS *Betelgeuze* - 30 členek (vůdkyně *Liška*, dále *Hanka*, *Irena*)
18. Kmen OS - 14 členů (vůdkyně *Fondue*)

### Vznik přístavu Freetown:

Bohužel, postupující doba a rozmach 11. oddílu zapříčinuje problémy mezi činovníky přístavu. Jsou prováděny neschválené finanční transakce na přístavním účtu a není

neschválené finanční transakce na přístavním účtu a není ochota začlenit 16. oddíl do zavedeného přístavního života. Nepomáhá ani mimořádný volební sněm a na podzim roku 1998 14. OVS a 16. DOVS zakládají přístav Freetown (Freetown – znamená pro nás svobodu v rozhodování, respektování názorů všech, nejen většiny). Registruje se 46 členů přístavu a probíhá vzájemná spolupráce při pořádání výprav, akcí a táborů. Na podklad sestry Ireny Mikulecké se začínáme zúčastňovat Mattoni cupu (později na námět br. Thóra i vlastní prezentaci v areálu akce).

Oddíl Alnilam se rozrůstá o další členy, jen se stále nedaří získávat rovery pro pomoc při vedení oddílu.

V roce 2000 nastávají v obou oddílech změny ve vedení. Betelgeuze přebírá ses. Irena a Rangers (jen na rok, pak je oddíl na pokraji krachu) a Alnilam sestra Kačík. Po roční aklimatizaci a dosažení potřebné skautské kvalifikace, začíná oddíl nabírat nováčky a je změněn systém výprav. Skauti a vlčata mají svůj program a společně se setkávají jen při celooddílových akcích a na táborech. Ke konci roku 2002 ses. Hanka oznamuje ukončení své činnosti a živořícího oddílu Betelgeuze. Měsíc na to středisko Pramen, ve kterém zůstaly pouze dva oddíly (ostatní zanikly), přichází s návrhem přechodu dvou oddílů do Freetownu.

#### Současný stav Freetownu:

4. dívčí oddíl Mikan – 18 členek (vůdce – ses. Miluška, dále – Pachanga, Brepta, Četlík)

14. OVS Alnilam – 31 členů ( vůdce – ses. Kačík, dále – Mikki, Mips, Pája, Balů, Ghúl, Okoun)

74. klub OS – 14 členů (vůdce – br. Háček, dále – Thór, Nál, atd.)

#### Tábory Alnilamu:

1990 – Trhová Kamenice, 1991, 1992 – Sušice, 1993 – Lípa u Hav. Brodu, 1994 – Mistrovice u Letohradu, 1995 – Velké Losiny u Šumperka, 1996 – vojenský prostor Libavá, 1997 – společný s 11. OVS – sjezd Vltavy, 1998 až 2000 Nové Hamry u K. Varů, 2001 a 2002 – Osinalice u Mělníka.

Kapitanát oddílu – 3 dospělý, 2 roveři, 2 nezávislý

Posádky – Plankton (roveři) – 8 členů  
Tuňáci (skauti) – 6 členů  
Žraloci (vlčata) – 10 členů

#### Závěr:

14. OVS je:

- oddíl, který má své mnohaleté tradice (křtění, vánoční návštěvy, specifické výpravy, krojové úpravy)
- oddíl, kde specializace nepřevyšuje metodiku
- oddíl, kde netrpí neskautské chování (patří sem i mluva!)
- oddíl, který pořádá pro mladší členy měsíčně 4 schůzky a dvě výpravy (ostatní jsou na tom hůř)
- oddíl, kde rozhoduje oddílová rada

14. OVS není:

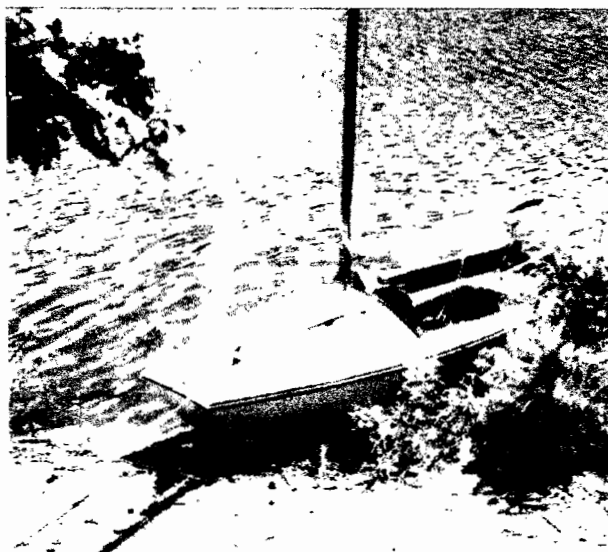
- oddílem pro lenochy a odkládání dětí
- oddílem splňujícím požadavek činovníků s kapitánskou zkouškou (případ titánů Raduš versus Kačík)

Kačík- Muška (organizace i hospodaření), Mikki – Ekumenická LŠ, Mips, Ghúl – ČZ.

- oddílem, který pořádá letní putovní vodácké tábory.

Poskytl: Mikki  
Freetown Karlovy Vary

## INFORMACE JACHTSERVISU:



#### NABÍDKA:

1. Plachetnice CARAVELLE  
délka ..... 4,6 m  
šířka ..... 1,82 m  
oplachtění ..... 12 m  
kajuta pro přespání 2 osob
2. Speciální vlek za osobní auto
3. Lodní závěsný elektrický motor SHAKESPEARE  
+ baterie

**CELKOVÁ CENA 55. 000,- Kč**

#### Poznámka:

- Vše v mimořádně dobrém stavu
- Možnost dohody o zazimování ve stodole v Pečičkách u Orlické přehrady
- Lod' s vlekem se vejde do normální garáže
- Lod' je možno celou sezonu kotvit na vodě
- Lod' je mobilní, lehká a může být parkována na vleku pod plachtou

Případné další informace na KVS v Pardubicích 12. 4. 2003  
Majitel Arnošt Schlemmer je na mobilu 602 641 369,  
Bohostice 59, 262 31, Milín

Oskar

Jirka Hold – Amateur:

## GUADALCANAL 14. (a poslední) (Aneb spojenci v bitvě o Guadalcanal a závěrečné hodnocení.)

Dnešním 14. povídáním o bitvách o ostrov Guadalcanal končím celý seriál o jedné z nejdůležitějších námořních (a vlastně nejen námořních) bitev v Tichomoří. Díky mým cestám do USA podařilo se mi snad v archivech nalézt několik zajímavostí a doplnit vaše znalosti dříve než na NAVIGAMUS 2003 „bitva“ mezi „Japonci“ a „Američany“ vypukne. Snad se i admirálové „Jamamoto“ Myšák a „Nimitz“ Vulkán něco nového dozvěděli.

Při líčení bitev u Šalamounského souostroví by nebylo spravedlivé nevzpomenout i na americké spojence, tj. na ROYAL NAVY Velké Britanie, lodě Královského australského námořnictva a lodě Královského novozélandského námořnictva. I tyto spojenci měli na vliv na zmíněné bitvy. Tím spíše, že například vláda a lid Velké Britanie měla v té době velké starosti o svůj mateřský ostrov, tj. o Anglii. Ta byla v té době napadána německým letectvem, válečné lodi Královského námořnictva musely doprovázet konvoje obchodních lodí a bojovat nejen proti německým hladinovým lodím, ale zejména proti nacistickým ponorkám.

Dne 14. prosince 1942 posílily spojenecké lodě u Guadalcanalu i čtyři korvety novozélandské. Jejich jména zněla poněkud exoticky, ale posádky a jejich velitelé se dokázaly ve vodách souostroví hodně. Korvety nesly jména: „Matai“, „Moa“, „Tui“ a „Kiwi“. Právě velitel „Kiwi“, korvetní kapitán G. Bridson, se pro svou obrovskou postavu a neutuchající svérázný humor stal nejoblíbenějším velitelem mezi spojeneckými veliteli. Jedné tmavé noci křižoval u guadalcanalského pobřeží torpédový motorový člun poručíka Gambla. Ve stejném prostoru hlídkovala i korveta „Kiwi“. V úplné tmě si velitel torpédového člunu spletl korvetu s nepřátelským plavidlem a vypálil na ni několik torpéd. Naštěstí na korvetě světélkující stopy torpéd spatřili a díky úspěšným manévřům, které kapitán Bridson provedl se korveta uhnula torpédům z cesty. Silně rozzlobený korvetní kapitán Bridson porušil veškeré příkazy o radiovém spojení a otevřenou řečí se nasupeně ozval: „Vy malí mizerové, to střílíte na nás?“. Poručík Gamble, kterému nic jiného nezbývalo, krátce odpověděl: „Jistě“. Archivní prameny praví, že se druhý den oba důstojníci setkali na břehu a stali se dobrými přáteli.

Japonský korvetní kapitán Sakamoto byl velitelem ponorky I-1. Koncem ledna naložil do své lodi zásoby potravin, které měl dopravit strádající japonské posádce na Guadalcanalu. Dne 29. ledna se ve 21:05 hodin přiblížila japonská ponorka I-1 k pobřeží ostrova Guadalcanal. Těsně před cílem prozkoumal kapitán Sakamoto periskopem pobřeží a když nezjistil nic závažného, začal vykládat potraviny. Jenže poblíže hlídkovali novozélandské korvety „Kiwi“ a „Moa“. Akustický lokátor na „Kiwi“ již před chvílí signalizoval přítomnost ponorky, a když i hlídka zahlédla periskop, korvetní kapitán Bridson neváhal a zahájil palbu z děl ráže 102 mm a 20 mm. Japonská ponorka ani neměla čas periskop stáhnout a její kapitán Sakamoto dal rozkaz k rychlému ponoření do hloubky 30ti metrů. Korveta „Kiwi“ se přiblížila a zaútočila hlubinnými pumami, které ponorku vážně poškodily. Bezpečná hloubka pro tento typ ponorky byla okolo 65 metrů, ale I-1 klesla až do 150ti metrů hloubky. Zoufalým úsilím posádky se podařilo sestup zastavit a ponorku postavenou téměř kolmo dostat zase k hladině. Otevřel se poklop věže a vyběhla posádka k přednímu dělu ráže 140 mm a odpovědět na palbu korvety „Kiwi“. Japoncům se podařilo vystřelit jen asi pět granátů a již na ponorku dopadl jako uragán příval kulometné palby z novozélandské korvety, který téměř okamžitě usmrtil kapitána ponorky Sakamota a celou obsluhu děla. Jediný nezraněný japonský navigátor, zřejmě zešlehl, neboť se vřít s vytřeštěnými očima do kontrolní místnosti ponorky a s hysterickým křikem: „Meče, meče“ uchopil samurajský meč a vyběhl zpět na palubu ponorky. Ve tmě na levoboku se rýsovala silueta nepřátelské lodi, náhradní obsluha se snažila obsadit opuštěné dělo a další japonští námořníci se pokoušeli s ochromenou ponorkou manévrovat. Fungoval jen pravý motor, kormidlo pracovalo jen neochotně. V jednom okamžiku se japonská ponorka přiblížila ke korvetě tak těsně, že se šílený navigátor s taseným mečem pokusil přeskočit na palubu „Kiwi“. Zachytil se na zábradlí korvety a v příštím okamžiku spadl do moře. Korvetní kapitán Bridson musel nyní dát rozkaz k přerušení palby, protože hlavně děl a kulometů se již nebezpečně rozpálily. V tomto okamžiku Bridson dal strojním telegrafem strojovně příkaz zvýšit rychlost a kormidelníkovi nařídil na ponorku najet. Strojní důstojník se jen udiveně otázel: „Proč?“ a Bridson jen stručně odpověděl: „Mlč, máme před sebou weekend dovolené v Aucklandu!“ Nápaditý Bridson věděl, že za eventuelní poškození korvety v bojové situaci jej nikdo nemůže vinit a těch pár dní, co potrvá oprava lze na novozélandské základně strávit určitě příjemněji než v guadalcanalských vodách. Třikrát najel kapitán Bridson na poničenou ponorku, prorazil její naftové nádrže a ponorka se začala definitivně potápět a řada japonských námořníků se utopila. Nutno ještě poznamenat, že k ránu Američané vytáhli z vody polomrtvého, šíleného japonského navigátora, který se před několika hodinami vrhl na „Kiwi“ s mečem v ruce.

### ZÁVĚR:

Přesně šest měsíců poté, co se první oddíly námořní pěchoty vylodily na plážích u Lungy, byl Guadalcanal v rukou spojenců. K ovládnutí ostrova velkého 2500 mil bylo zapotřebí vybojovat šest velkých námořních bitev, nasadit stovky letounů a desetitisíce vojáků. Na ostrově zamořeném malárií, plném bažin, strmých hřebenů se nelitostně boje odehrávaly na moři, ve vzduchu i na pevnině. Z 36. 000 japonských vojáků jich téměř 15. 000 padlo, 9. 000 zahubily nemoci a kolem 1. 000 Japonců bylo zajato. Z 60. 000 amerických námořníků a mužů armádní pěchoty padlo jen 1. 600 mužů, daleko více obětí si však vyžádaly námořní boje. Japonci ztratili u Guadalcanalu dvě bitevní lodě, jednu lehkou letadlovou loď, tři těžké a jeden lehký křižník, jedenáct torpédoborců a šest ponorek. Američané přišli o dvě těžké letadlové lodě, šest těžkých a dva



**Stravování:**

Vlastní, možnost využít ohniště.  
Pořadatel zajišťuje sobotní oběd.

**Ubytování:**

Ve vlastních stanech.

**Vybavení jednotlivce:**

Zajistí vedoucí jednotlivých výprav dle zvyklostí a tradic oddílů. Povinně musí každý mít pádlo a pořádnou plovací vestu! **NE nafukovací!** Jezdci na kolech **musí mít ochr. přilbu!**

**Vybavení posádek:**

**Silniční a horské kolo, kanoe C-2. Pramice zajišťuje pořadatel.**

**ŠTAFETA O MIMOŇSKÉ PÁDLO**

- Závod C-2** – na Ploučnici v úseku Mimoň–Boreček, součástí plavby je opět úspěšný pěší úsek s C2.
- Běh terénem** – z Borečku od mostu až pod skálu Generál v Hradčanech (Havraní skála)
- Jízda na horském kole** – okruh po bývalé tankové cestě v těžkém terénu
- Jízda na silničním kole** – okruh v Hradčanech na letišti
- Závod pramic** – samostatně mimo štafetu, na rybníku v Hradčanech. Čas pramice se přičítá k celkovému času štafety, (u kategorií 1+2 nejede dospělák, ale radí, fandí a pokřikuje ze břehu)

**OSTATNÍ DISCIPLÍNY:**

- horolezecká stěna - zahájení před startem C-2 v Mimoni (u kategorie 1 + 2 leze háček z C-2, u ostatních může i zadák)
- mapové značky, uzlování, květiny a dřeviny, morseovka - na skautské chatě

**Podmínky štafety:**

U kategorie skautek a skautů *kormidelník* starší 18 let, závodí pouze v C-2. Neúčastní se ostatních disciplín. U kategorie skautek musí **být kormidelník žena.**

Do jednotlivých úseků štafety musí být rozdělena celá posádka (každý má 1 úsek + pramici).

Každý závodník může soutěžit pouze za jedinou posádku!

Start nebude hromadný. Časové odstupy jednotlivých posádek upřesníme v sobotu.

Horské a silniční kolo, vesty, pádla i lodě musí být označeny, aby nedošlo k záměně.

**Pořadatelé neručí za záměnu nebo ztrátu věcí!**

Posádka bez předepsaného vybavení **NESTARTUJE.**

**Bezpečnost:** Za bezpečnost závodníků odpovídá vedoucí výpravy oddílu či střediska.

Těšíme se Na Vás

*Cygo + Velký Aka*



# Přihláška MEANDRY 2003

## Boj o Mimoňské pádlo

**štafeta 5členných posádek**

Mimoň – Hradčany, 20.-22. 6. 2003

Přihlašuji posádku ..... , z .....

kteřá bude startovat v kategorii ....., v tomto složení:

	<i>Jméno a příjmení</i>	<i>Rok narození</i>	<i>Adresa bydliště</i>
1.			
2.			
3.			
4.			
5.			

**Prosím, vyplňte pečlivě, musíme to po Vás číst. Vyplňte, prosím přihlášku kompletně - všechny údaje potřebujeme!**

**Kontaktní osoba:** .....

**Jméno:** .....

**Adresa:** .....

**Telefon:** .....

*podpis a razítko:*

Zde oddělte!

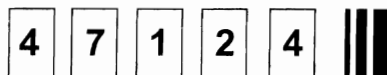


Bratr

Jan Řeháček–V. AKA

Malá ulice 168/III

**MIMOŇ**



INFORMACE NA:

**WWW.SWEB.CZ/MEANDRY**

## VIII. MEANDRY 2003

### Boj o Mimoňské pádlo



#### Štafeta 5členných posádek pořádaná 2. oddílem vodních skautů Mimoň

**Termín:** 20.-22. 6. 2003

**Místo:** Mimoň – Hradčany a okolí

**Prezence:** Skautská chata v Hradčanech

**Kapitán:** Jan Šantora–Cipajs

**Palubný:** Jan Řeháček–V. AKA

**Startovné (Kč na osobu):** 50 Kč

**Startovat mohou nejen členové skautské organizace ale i veřejnost.**

#### PROGRAM

*Pátek...* příjezd do Hradčan do areálu skautské chaty, ubytování, táborák, od 16<sup>30</sup> hod. prezence

*Sobota...* 7:00 budíček, do 8:00 hodin prezence. Od 8:15 nástup, vysvětlení pravidel štafety. Od 9:30 zahájení štafety.

*Po dokončení závodu doporučujeme výlety do krásného okolí, návštěvu Billovy „mini ZOO“, koupání...*

Od 18:00–21:00 taneční zábava pro omladinu, vyhlášení výsledků.

Od 21:00 country bál pro dospěláky závodu v restauraci Na Pláži, vyhlášení výsledků

*Neděle...* úklid, odjezd

#### KATEGORIE

1. Chlapci, rok narození 1993–88, *kormidelník starší 18 let*,  
Dívky, rok narození 1993–88, *kormidelník starší 18 let*
2. Roveři, rok narození 1987–85  
Rangers, rok narození 1987–85
3. Mladší, rok narození 1984–73, povoleny jsou i smíšené posádky
4. Veteráni, 1974 a starší, *povoleny smíšené posádky* (tato kategorie bojuje o 1 litr námořnického moku)
5. Veteránky, 1974 a starší (*koná se jen při účasti alespoň tří posádek*)

#### Přihlášky:

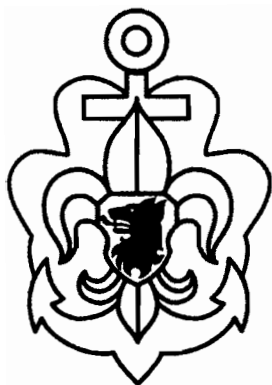
Do 20. 5. 2003 na adresu:

**Jan Řeháček, Malá ul. 168/III, 471 24 Mimoň**

**tel. 487 862 704, fax. 487 863 629, E-mail: meandry@seznam.cz**

#### POZOR:

**Vzhledem k velkému zájmu o účast v závodě, je nutné odeslat přihlášky VČAS!  
Na pozdě přihlášené účastníky nemusí zbýt „startovní číslo“.**



# **JUNÁK – SVAZ SKAUTŮ A SKAUTEK ČR**

## **JUNÁK – ASSOCIATION OF SCOUTS AND GUIDES – CZECH REPUBLIC**

### **HLAVNÍ KAPITANÁT VODNÍCH SKAUTŮ**

**CZECH SEA (WATER) SCOUTS HEADQUARTERS**

**Senovážné náměstí 24, 116 47 Praha 1**

IČO 659 91 753      Bankovní spojení ČS a.s. Praha, č.ú. 5199457-018/0800

Fax: (00420) 224 244 825

e-mail: hkvs@volny.cz

**LÉČIVA a.s.**

Ing. J. Michal

Dolní Měcholupy 130

102 37 Praha 10

V Praze dne 14. března 2003

Vážený pane!

Ve dnech 5.- 8.června 2000 se v Březích u Přelouče uskuteční setkání vodních skautů České republiky nazvané NAVIGAMUS 2003.

Programy srazů Navigamus, konajících se jednou za tři roky, jsou vždy věnovány nějakému výročí. Letošní program je inspirován 60. výročím bitvy o ostrov Guadalcanal a účast na něm již slíbili hosté z americké a japonské ambasády i představitelé současného politického života České republiky.

Především se však setkání účastní 1000 skautů a skauetek z celé České republiky a další ze Slovenska, Polska, Rakouska, Itálie, Německa a Nizozemí. Rozdělení na Japonce a Američany využijí setkání nejen k měření svých sil ve vodáckých, jachtařských a tábornických soutěžích, ale i k utužení přátelství jednotlivých oddílů a zejména jejich jednotlivých členů. Vyvrcholením programu nebude jen oslava vítězství té či oné strany, ale společná připomínka bezejmenných padlých vojáků i vlastních obyvatel Šalamounova souostroví.

Protože takováto akce nese při vší skautské šetrnosti i nemalé náklady, které z velké části hradí přímo účastníci akce, hledáme cesty, jak skautům a skautkám snížit výdaje. Obracíme se proto na Vás s žádostí o sponzorský příspěvek na NAVIGAMUS 2003 (finanční nebo věcný – kupř. v podobě trvanlivých potravin) a nabízíme za to zveřejnění v celostátních a oblastních médiích, která se akce zúčastní, v celostátním skautském tisku, v bulletinu, rozhlasovém a televizním vysílání zabezpečeným přímo na místě, uveřejnění jména a loga sponzora v místě srazu, případně na některé z lodí.

Za to, že nás neoslyšíte, předem děkuji a současně Vás zvu do Břehů k návštěvě Navigamu.

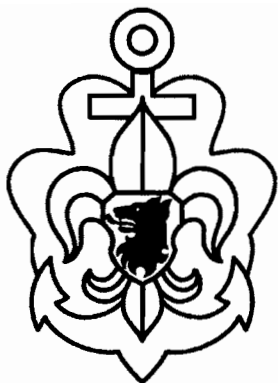
S pozdravem

**Vladimír Cvrček**

hlavní kapitán vodních skautů a skauetek

Vyřizuje:

(komodor, kpt. přístavu, oddílu: Jméno, podpis razítko)



**JUNÁK – SVAZ SKAUTŮ A SKAUTEK ČR**  
**JUNÁK – ASSOCIATION OF SCOUTS AND GUIDES – CZECH REPUBLIC**  
**HLAVNÍ KAPITANÁT VODNÍCH SKAUTŮ**  
**CZECH SEA (WATER) SCOUTS HEADQUARTERS**  
**Senovážné náměstí 24, 116 47 Praha 1**

IČO 659 91 753      Bankovní spojení ČS a.s. Praha, č.ú. 5199457-018/0800  
Fax: (00420) 224 244 825      e-mail: hkvs@volny.cz

Vážený pan  
Mgr. Vratislav Broumovský  
Základní škola U Jezírka  
U Jezírka 39/90  
460 01 Liberec I

V Praze dne 12. dubna 2003

Vážený pane řediteli,

ve dnech 5. – 8. června 2003 se koná v Březích u Přelouče celostátní setkání vodních skautů České republiky se zahraniční účastí NAVIGAMUS 2003.

Toto setkání se koná jen jednou za tři roky a počet jeho účastníků je předem omezen – určen klíčem. Každý oddíl vodních skautů tedy pečlivě zvažuje, koho ze svých členů na NAVIGAMUS vyšle.

Mezi ostatními byli vybráni tito žáci Vaší školy:

.....  
.....  
.....  
.....

členové ..... oddílu vodních skautů (skautek) v .....

Prosím Vás touto cestou o jejich uvolnění v uvedenou dobu a věřím, že svým kladným rozhodnutím jmenovaným účast na Navigamu 2003 umožníte.

Předem Vám za to děkuji.

**Vladimír Cvrček,**  
hlavní kapitán vodních skautů

Vyřizuje:

.....  
kapitán oddílu/přístavu vodních skautů

lehké křižníky a čtrnáct torpédoborců. Celkový počet zničených lodí byl na obou stranách stejný, obě bojující strany přišly každá o 24 plavidel. Nepatrný rozdíl byla v potopené tonáži, Japonci ztratili 134. 839 tun tonáže, Američané pak 126. 240 tun. Jenže Američané díky své mohutné průmyslové kapacitě tyto ztráty za nedlouho nahradili a z jejich loděnic vyplouvaly stále nové a nové lodě všech typů. Japonci nemohli Američanům naprosto stačit.

Mimořádně těžké byly ztráty japonského letectva, které mnohonásobně převýšily ztráty americké. Během bitvy o Guadalcanal přišli Japonci asi o 800 letadel a téměř o 2. 500 letců. Japonský průmysl sice za obrovského vypětí sil dokázal vyrobit nová letadla, ale nestačil již vyráběná letadla inovovat co do letových vlastností a výzbroje, aby se vyrovnala novým typům spojeneckých letadel. Hlavně však japonská armáda nestačila vycvičit dostatek nových leteckých posádek a nové posádky odcházející na frontu nebyly naprosto již rovnocenné posádkám spojeneckým.





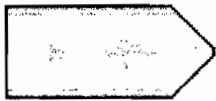


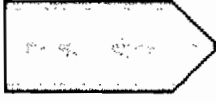


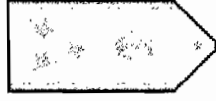


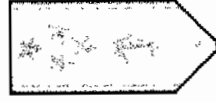

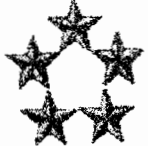
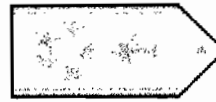
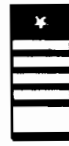
Od vítězství na Guadalcanalu byl již spojenecký postup nezadržitelný a v konečné fázi znamenal totální zhroucení japonské válečné mašinérie. A v tom tkví význam bitvy o Guadalcanal a její nezanedbatelné místo v historii velkého zápasu sil demokratické koalice za druhé světové války.













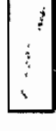





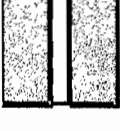








*Prameny: Dupuy, Trevor Nevitt: The Naval War in Pacific, London 1963.*

*Bruce, George: Sea Battles of the 20th Century, London 1975.*

*Hubáček, Miloš: Vítězství v Pacifiku, Praha 1986.*

## HODNOSTNÍ OZNAČENÍ AMERICKÉ ARMÁDY

Rank	Hodnost	Zkratka	Límeček	Nárameník	Rukáv
<b>Captain</b>	Kapitán	CAPT			
<b>Rear Admiral (lower half)</b>	Komodor (kontradmirál nižšího stupně)	RDML			
<b>Rear Admiral (upper half)</b>	Kontradmirál	RADM			
<b>Vice Admirál</b>	Viceadmirál	VADM			
<b>Admiral</b>	Admirál	ADM			
<b>Fleet Admiral</b>	Velkoadmirál	FADM			

Rank	Hodnost	Zkratka	Límeč	Nárameník	Rukáv
<b>Warrant Officer</b>	Poddůstojnická hodnost bez přesného českého ekvivalentu (rotmistr?)	WO1			
<b>Chief Warrant Officer</b>	Poddůstojnická hodnost bez přesného českého ekvivalentu (štábní rotmistr?)	CWO2			
<b>Chief Warrant Officer</b>	Poddůstojnická hodnost bez přesného českého ekvivalentu (štábní rotmistr?)	CWO3			
<b>Chief Warrant Officer</b>	Poddůstojnická hodnost bez přesného českého ekvivalentu (štábní rotmistr?)	CWO4			
<b>Ensign</b>	Praporčík	ENS			
<b>Lieutenant Junior Grade</b>	Podporučík	LTJG			
<b>Lieutenant</b>	Poručík	LT			
<b>Lieutenant Commander</b>	Korvetní kapitán	LCDR			
<b>Commander</b>	Fregatní kapitán	CDR			

## USS Enterprise (CVN 65)

### Stručná charakteristika

Poslání doprava vzdušných sil na místa ochrany národních zájmů USA.

Zařazena do služby listopad 1961 v Newport News, Virginia., první letadlová loď s jaderným pohonem na světě.

**Posádka:** přibližně 5400 mužů .

**Současný status:** řízení a provádění vojenských operací ve Středozemním moři a Perském zálivu.

**Letová paluba:** 4,5 akru 18 210 m<sup>2</sup>.

**Výška:** 25 pater.

**Šířka:** 257 stop 78,3 m.

**Délka:** 1123 stop 342,3 m.

**Pohon:** osm jaderných reaktorů.

**Max. rychlost:** přes 30 uzlů 56 km/h.

**Letadla na palubě lodi:** 75 letadel z Carrier Air Wing 3

Air Wing 3 VF-32 12 F-14D Tomcats (Swordsmen)

VFA-37 12 F/A-18 Hornets (Bulls)

VFA-105 12 F/A-18 Hornets (Gunslingers)

VFA- 12 F/A-18 Hornets

VAQ- 4 EA-6B Prowlers

VS-22 8 S-3B Vikings (Checkmates)

VAW- 4 E-2C Hawkeyes

**Konstrukce:** Jeden z největších projekčních výkonů v moderní době. Loď vytvářelo na papíře devět set inženýrů a designérů v Newport News, Virginia. Kdyby byly milióny modrotisků položeny vedle sebe, vytvořily by pás dlouhý 2400 mil (3862 km) z Atlanty do Los Angeles. Na dodávkách se podílelo přes 800 firem a stavba trvala 3 roky a 9 měsíců.

**Bojové akce:** 1962- Kubánská krize (Cuban Missile Crisis), na linii blokády amerického námořnictva.

Šest bojových akcí v jihovýchodní Asii během války ve Vietnamu.

1986- útok na Libyi

1988- operace "Praying Mantis" při ochraně kuvajtských tankerů v Perském zálivu. Letadla Enterprise potopila iránský dělový člun a fregatu a poškodila dvě další iránské válečné lodi.

1996- do té doby nejrychlejší přesun ze Středozemního moře do Perského zálivu na podporu útoku proti Iráku.

Jméno "Enterprise" se vyskytuje v historii amerického námořnictva od roku 1775. CVN-65 je již osmá loď tohoto jména.

Nejstarší letadlová loď s jaderným pohonem, přezdívána familiárně jako "Big E".

Nedělního rána 24. září 1960 se ve státě Virginia, v loděnici společností Newport News Shipbuilding a Drydock Company rozbila láhev šampaňského o bok nového válečného plavidla. Ve své době nejdelší, nejvyšší a také nejsilnější loď na světě, USS ENTERPRISE (CVN-65), tak byla pokřtěna. Sekretář US Navy ji vyprovodil slovy: "Nová Enterprise bude panovat dlouhý, dlouhý čas jako královna moří."

Svou služební cestu zahájila Enterprise o půldruhého roku později 12. ledna 1962 tříměsíční zkušební plavbou pod velením kapitána Vincenta P. DePoixe.

V průběhu své kariéry získala "Big E" některá prvenství – například v prosinci 1965 se stala první lodí s jaderným pohonem, jež se zapojila do válečného konfliktu. Z její paluby tehdy odstartovaly bombami a raketami obtíženými letouny na útok proti silám Viet Congu.

V roce 1973 byla Enterprise renovována a vybavena pro provoz nejnovějších stíhacích letadel US Navy – F-14A Tomcat. Poté, co dokončila svou sedmou služební plavbu v Západním Pacifiku (WESTPAC), dosedly první Tomcaty na její palubu – v průběhu přezbrojování se ale stačila ještě podílet na evakuaci Saigonu, kdy její letadla vykonala na 95 bojových letů.

Po svém dvanáctém "WESTPACu", v dubnu 1986, proplula Enterprise jako první letadlová loď s nukleárním pohonem Suezským kanálem a poprvé tak ve své službě vplula do vod Středozemního moře.

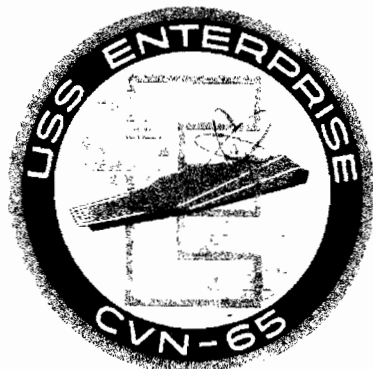
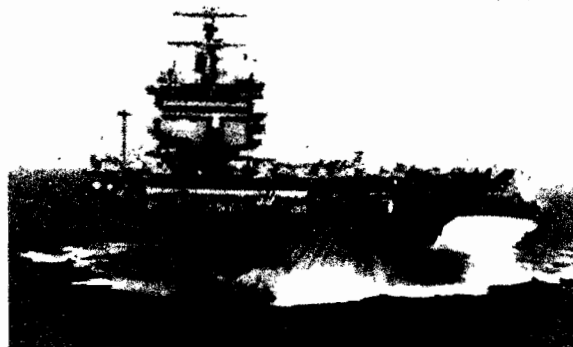
Během její čtrnácté zámořské plavby vyhověl prezident Bush žádosti filipínské prezidentky Corazon Aquinové o leteckou podporu proti povstaleckým skupinám, a tak Enterprise participovala na operaci "Classic Resolve" ve vodách poblíž Manily.

V březnu 1990 připlula "Big E" opět do doku ve virginském přístavu Newport News. Zakončila tak svou úspěšnou plavbu vodami celého světa, která měřila celkem 43 000 mil, což je téměř 70 tisíc kilometrů. V loděnici pak začala její generální oprava a lodi bylo zároveň doplněno nukleární palivo. Zatímco speciální týmy loďařských dělníků vyměňovaly palivové články v osmi reaktorech, posádka a další dělníci pracovali na generální opravě tří a půl tisíce nejruznějších lodních komponentů.

Celá oprava, nejrozsáhlejší v dějinách US Navy, skončila v září 1994 a po zkouškách na moři se Enterprise vrátila na krátkou dobu do svého domovského přístavu v Norfolku (Virginia). Uprostřed ledna 1995 však byla "Big E" opět v newportských

loděnicích – tentokrát jen na pět měsíců - za účelem kompletní modernizace bojových a komunikačních systémů, výzvedných zařízení, velitelských a kontrolních přístrojů, ventilačního systému a ubytovacích a stravovacích prostor.

ENTERPRISE



V červenci 1995 se Enterprise po ukončení všech prací vrátila do Norfolku, odkud později vyplula na další služební cestu do Karibiku, kde se mj. zúčastnila i velmi úspěšného cvičení s britskými námořními silami pod názvem "Joint Task Force '96". Svou už patnáctou zámořskou plavbu zakončila v prosinci 1996, poté, co proplula opět Středozemním a Rudým mořem i Arabským zálivem. Touto plavbou se přesunula od Bosny do Perského zálivu, kam byla povolána na podporu sil připravených k eventuálnímu útoku proti Iráku. 20. prosince 1996 se Enterprise vrátila do domovského přístavu v Norfolku a její posádka i velitelé mohli strávit Vánoce se svými blízkými.

Již v lednu 1997 se ale "Big E" opět objevila v loděnicích v Newportu – tentokrát se podrobila šestiměsíční tajné operaci, jež spočívala zejména v úpravách a modernizaci různých zbraňových systémů.

Od srpna 1997, po několika zkušebních plavbách, je Enterprise opět plně připravena sloužit Spojeným státům.

V listopadu 1998 proplula Big E Středozemním a Rudým mořem a v Perském zálivu vystředila zde hlídkující loď Eisenhower. Ve dnech 16. až 19. prosince se zúčastnila americko-britského bombardování Iráku (operace Desert Fox), kdy její letouny patrolovaly nad vzdušným prostorem. Koncem tohoto měsíce pak byla na hlídkové plavbě nahrazena lodí USS Carl Vinson.

Jirka Wagner

## VÁLEČNÉ VLAJKY USA



A- Válka vlajka – červeno-bílé pruhy, bílé hvězdy na modrém podkladě.

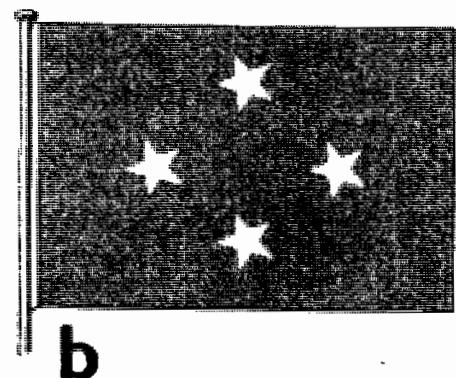
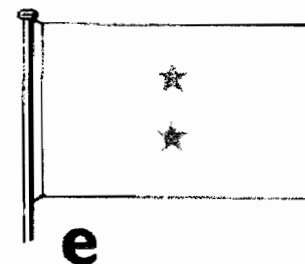
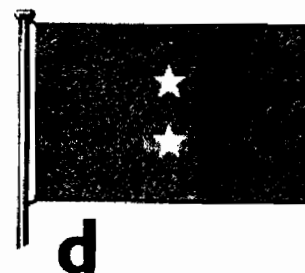
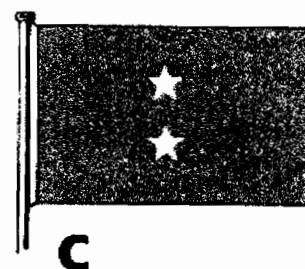
B- Admirálská vlajka – bílé hvězdy na modrém podkladě.

C- Vlajka staršího kontradmirála – modrý podklad, bílé hvězdy

D- Vlajka druhého kontradmirála – červený podklad, bílé hvězdy

E- Vlajka mladšího kontradmirála – bílý podklad, modré hvězdy

F- Vimpel – bílé hvězdy na modrém podkladě, červený



Zdroj: Válka lodě 3 – První světová válka



## Jarní prázdniny vodních skautů 2003 – Černá Studnice

Hurá, je to tady. Je 22. 2. 2003 a nám začínají jarní prázdniny. Nasedáme do vlaku plni očekávání. Vyrážíme směr Tanvald vstříc novým zážitkům. Za okny sledujeme, jak přibývá s ubíhajícími kilometry sněhu, který jsme již tak dlouho neviděli. Vysedáme na malém nádražičku a začínáme stoupat k Černé Studnici. Od ní kousek klesáme k chatě TJ Sokol Přívory, která se na týden stala naším útočištěm.

Poté, co jsme si okamžitě pokoje předělali k obrazu svému, vydali jsme se sáňkovat. K tomuto účelu nám sloužila cesta vedoucí za naši chatou a ještě jedna o kus dál. Jezdilo se všemi možnými způsoby. Jelikož byl Den sesterství, tak jsme si my, skautky, večer stouply do kruhu a jen při záři našich svíček jsme se omluvily každé, které jsme kdy něco zlého udělaly.

Následující dny jsme hráli hru na motivy Války růží. Naším posláním bylo splnit co nejlépe denní úkol a snažit se zavraždit co nejvíce lidí z druhého rodu. V prvním kole vymřeli všichni Yorkové v druhém všichni Lancasteri. Úkoly byly velice zajímavé: postavit sněhuláka, udělat co nejdelší řadu z ponožek a udělat co nejvyšší kříž. Jak jsme se vyražďovali? Jednoduše, stačilo dojít za vedoucím hry a oznámit, že si myslím, že ten či onen je z toho či onoho rodu. Když to byla pravda, zemřel. Když ne, zemřel ten, kdo se zmýlil.

Odpoledně i dopoledne jsme jak sáňkovali a bobovali, tak i lyžovali, běžkovali, hráli baseball a chodili na procházky. Navštívili jsme i rozhlednu Černá Studnice, ze které byl nádherný rozhled. Viděli jsme z ní např. Trosky, Ještěd, atd. Zajímavou činnost si našly skautky. Skoro každou volnou chvíli u nás zněla kytara a v mnoha případech se na ni hrálo čtyřručně, protože dobře na ní umí jen jedna z nás a ta potom onemocněla a nám nezbylo nic jiného.



Dalo by se říct, že nám skoro vše přálo. Počasí bylo nádherné, sluníčko svítilo od rána do večera, pro sáňkování a lyžování byly ideální podmínky, ale přece jenom nám jedna věc nepřála a to bylo zdraví. Za celé prázdniny onemocnělo 9 lidí chřipkou. Jednomu oddílu to způsobilo 50% ztráty.

Je pátek 28. 2. 2003. Opět sledujeme za okny míhající se krajinu. S každým kilometrem ubývá sněh. Přijíždíme do Neratovic, kde bílá pokrývka není a nikdy nebude. Byly to nádherné prázdniny a pevně doufám, že příští rok nám je už nic nepokazí.

Zuzana Pozlovská  
Přístav vodních skautů Neratovice

**INZERCE**

### 5. ODDÍL VODNÍCH SKAUTŮ PRAHA 1

Hledáme holky a kluky ve věku od 8 do 13 let pro doplnění svých posádek. Scházíme se každou středu v klubovně na Loretánském náměstí, kde máme v zimních měsících k dispozici tělocvičnu. V teplejších měsících trénujeme u loděnice v Bráníku. V zimě jezdíme na hory a to 2x na víkend a 1x na jarní prázdniny a v létě 2x na vodu též na víkend a 2-3 týdenní tábor v Jižních Čechách. Rádi do našeho kolektivu zapojíme nové členy.

Pro podrobnější informace:  
katerina.vrsecka@post.cz nebo 603 142 510

## Pozvánky na akce, které pořádá Sdružení přátel Jaroslava Foglara

**Sdružení přátel Jaroslava Foglara (SPJF)** je občanským sdružením, které vzniklo v roce 1990. Zabývá se činností s dětmi a mládeží s využitím výchovných metod Jaroslava Foglara (kluby a oddíly Bobří stopy, jednotlivci - stopaři, vydávání dětského časopisu Bobří stopou, pořádání táborů, akcí pro veřejnost apod.). Současně sdružuje zájemce (čtenáře, sběratele, badatele) o dílo Jaroslava Foglara. Kontaktní adresa SPJF, pošt. schránka 245, 658 45 Brno, e-mail: spjf@volny.cz, <http://www.spjf.cz> a [www.bohousek.cz](http://www.bohousek.cz);

### Burza foglarovských věcí

*Pražská pobočka Sdružení přátel Jaroslava Foglara pořádá při příležitosti 66. výročí vzniku Foglarových čtenářských klubů sběratelské setkání. Prodávat, vyměňovat a kupovat se budou časopisy Mladý hlasatel, Junák, Vpřed; knihy Jaroslava Foglara, odznaky, fotografie, pohlednice a další sběratelský materiál spojený s Jaroslavem Foglarem.*

**Sběratelské setkání se koná dne 8. května 2003 (státní svátek) od 9 do 12 hod. v KLUBU KLAMOVIKA DDM hl. m. Prahy, Podbělohorská 3, Praha 5 – Košíře (tram 4, 7, 9, 10, zastávka Klamovka).**

Vstupné do 15 let – zdarma, nad 15 let 10,- Kč. STOLY: 50,- Kč (nečlenové SPJF), členové (po prokázání průkazkou a ústřížkem složenky s ČP za rok 2003) 20,- Kč. Stůl lze objednat na e-mailu [pav.vapenka@seznam.cz](mailto:pav.vapenka@seznam.cz). Vedle sběratelského setkání se zde též den bude konat finále Memoriálu Zdeňka Pírka – soutěže ve znalostech ze života a díla Jaroslava Foglara. Bližší informace na internetových adresách <http://www.spjf.cz> a <http://www.bohousek.cz>

### KDE JSOU VAŠE STÍNADLA?

*Stínadla! Kolik kluků a děvčat už se je vydalo hledat! Čtvrť, která celá desetiletí nedopřeje zvidavým duším trochu klidu. Snad pro někoho poslední stránkou, posledním řádkem knihy příběh končí, pro neklidné duše však cosi začíná. Jedinečné a neopakovatelné období vlastního hledání, kdy se bezděčně stávají účastníky vlastního dobrodružství, a přidávají tak další kapitoly stínadelské historie.*

*Patříš-li i ty mezi takové zvidavé, je ti určena soutěž vyhlášená v rámci letošního Roku s Rychlými šípky Sdružením přátel Jaroslava Foglara.*

### KDE JSOU VAŠE STÍNADLA?

Soutěžní hranice jsou proto poněkud volnější, abychom vyhověli co nejširšímu okruhu zájemců o Stínadla...

#### VĚKOVÉ KATEGORIE:

- I. do 15 let
- II. nad 15 let

#### SOUTĚŽNÍ KATEGORIE:

##### I. fotografie:

černobílá i barevná, formát může být 9 x 9 cm nebo 9 x 13 cm, případně 15 x 21 cm, počet fotografií - maximálně 3.

##### II. kresby:

libovolná technika, jednobarevná i vícebarevná, formát A5 - A3, počet kreseb - maximálně 3.

##### III. výtvarná:

výrobky zhotovené libovolnou technikou z jakýchkoliv (trvanlivých) surovin, rozměr maximálně 50 x 50 x 50 cm, váha do 5 kg, maximálně 2 výrobky.

##### IV. literární:

jakýkoliv literární útvar, maximálně 2 příspěvky, rozsah max. 3 strany formátu A4, nejlépe strojepis či text v elektronické podobě (30 řádek na stránku)

**Své příspěvky odešlete nejpozději 15. září 2003, kdy je uzávěrka soutěže, na adresu: Sdružení přátel Jaroslava Foglara – pražská pobočka, Před Cibulkami 8/316, 150 00 Praha 5 – Košíře, <mailto:spjf.praha@seznam.cz>**

Každý jednotlivý příspěvek, tj. každou fotografii, kresbu, text či výrobek je nutno označit jménem, adresou a datem narození, případně telefonickým a e-mailovým kontaktem.

Z vyhodnocených a vybraných prací bude uspořádána v Muzeu dětské kresby v Praze na Starém Městě v říjnu 2003 výstava. Ta by se měla později přesunout i na jiné místo v republice.

Příspěvky v jednotlivých kategoriích bude hodnotit porota, jejímiž členy jsou výtvarníci a spisovatelé a znalci života a díla Jaroslava Foglara.

Zaslané příspěvky se nevracejí. Výjimku tvoří kategorie kreseb a výtvarná kategorie.

Pořadatel si vyhrazuje právo reprodukovat zaslané příspěvky v souvislosti s propagací soutěže a s propagací činnosti SPJF v příležitostných či malonákladových tiskovinách i elektronicky, v ostatních případech vždy dle konkrétní osobní dohody.

Akce navazuje na soutěž "Kde jsou u vás Stínadla?" z roku 1990 vyhlášenou týdeníkem Květy a neformálními Přáteli žlutého kvítku a připravenou Ivanem Vápenkou – Ivou, fotografické respektive kresebné práce byly vystaveny v Národním domě na Smíchově v Praze. Dále na soutěž "Kde jsou vaše Stínadla?" z roku 1993/94 vyhlášenou neformálním Pražským sdružením žlutého kvítku a připravenou Petrem Molkou – Bestem a Milanem Lebedou – Alpinem, fotografické, kresebné a literární práce byly vystaveny při vyhlášení výsledků v DDM Buďánka v Praze 5, zde proběhly i doprovodné akce. Můžete kreslit, malovat, fotografovat, modelovat i jinak tvořit - vyzývalo zatím naposledy – v roce 1995 – Sdružení přátel Jaroslava Foglara k účasti v soutěži "Za tajemstvím temných uliček" připravené Markem Polákem – Sharpem a Karlem Judexem – Jestřábem-Havranem, vybrané příspěvky z obou posledních soutěží se objevily v magazínu Bobří stopou.

"Stínadla! Tajuplná, nebezpečná čtvrt' propletená křivolakými uličkami s nesčetnými schůdky a zábradlíčky, uličkami škrábajícími se vzhůru do kopců a zase řítícími se jako do hlubiny, plná průchodů s nezbadanými tajemnými zákoutími i záhadnými dvorečky za zdmi domů."

(Jaroslav Foglar: Stínadla se bouří)

Další informace na <http://www.stinadla.cz>

Tisk. mluvčí SPJF T. Hromádko

## Daisy DELTA ECHO Daisy Daisy

Na výstavě Lodě a karavany 22. 3. 2003 v Letňanech jsme si u stánku Státní plavební správy koupili několik publikací do přístavní knihovny, které Vám také doporučuji:

- "Vůdce malého plavidla" - soubor testových otázek s barevnou obrazovou přílohou
- "Řád plavební bezpečnosti"
- "Vůdce malého plavidla - doplněk" - aktualizace zkoušky VMP
- "Vůdce malého plavidla - plachty" - zkoušky VMP pro plachetnice
- "Plavba rekreační lodí" autora Miloše Jandy - učebnice a příručka VMP doplněná obrázky pro začátečníky. Je opravdu hezká. I když první věta, kterou jsem z knihy při náhodném otevření přečetla, mě "nadzvedla": "Mlha je zhuštěná vodní pára..." - už v úvodu 6. ročníku ZŠ se žáci učí, že mlha není vodní pára, ale drobné kapičky vody.
- "Jednotný slovník UN/ECE pro rádiová spojení" - slovník je specializován "na vodu", líbí se mi, ale zasvěcené hodnocení by Vám dal spíš Amateur. Slovník podává v šesti jazycích utříděné a sjednocené výrazy používané při komunikaci ve vnitrozemské plavbě.

Publikace lze objednat na Státní plavební správě: Jankovcova 6, 170 04 Praha 7 - Holešovice, tel.: 234 637 111; [www.spspraha.cz](http://www.spspraha.cz); [reditelstvi@spspraha.cz](mailto:reditelstvi@spspraha.cz)

Daisy - NEREUS Terezín

## Milý deníčku,

tak jsem zase jednou zkoušela na vůdcovských zkouškách - od roku 19925 již poněkolikáté. Mladé lidi, každý z nich má za sebou spoustu let skautské výchovy. Za chvíli budeme mít vůdce, kteří prošli skautskou výchovou od vlčete nebo žabičky. Nádhera!

Zkouším ekologii a ochranu přírody. Řeklo by se, že je to pomalu zbytečné, nakonec, jsme skauti a k tomuto nás přímo zavazuje zákon. Vždycky jsem byla mile překvapena projekty a činností oddílů s touto tematikou. Sice jsem naposledy zkoušela asi před 5ti lety, ale tím spíš bych se od frekventantů mohla přiučit nové, zajímavé návrhy na hry, akce apod.

Tedy překvapena jsem byla i tentokrát. Kdo mne zná, ví, že nejsem zuřivý ekolog, který rozloupává i obal od másla. Někdy si musím vybrat mezi dvěma "ekologickými zly" a najít to méně ubližující. Ovšem představa střediska, které táboří v počtu 70 (a možná i více) lidí a problematiku likvidace odpadů řeší stylem VELKÁ JÁMA V ZEMI, by mne prostě nenapadla.

A ejhle, i to je nejen možné, ale i se to děje. Ekologické hry a činnosti jsou na úrovni POZNEJ, to CHRAŇ jsem zaznamenala jen v několika málo případech. S otázkou "udej příklad hry s ekologickou tematikou" jsem prakticky pohořela.

Tak nevím, asi budu muset přepracovat svoje otázky.....

Při návštěvě kina nebo divadla si platíme vstupné a připadá nám to přirozené. Představa "vstupného do přírody" je pro mnohé nereálná, vždyť příroda tu přece je a na svůj provoz si nepotřebuje vydělávat. A je tu pro nás, nebo snad ne?

INKA

## Jak proběhl první víkend 11. LŠVS očima vedení akce

Přípravy akce byly dlouho plánované, takže těsně před akcí byla celkem pohoda, až na to, že jsme stále nevěděli, kolik lidí přijede a kolik budeme potřebovat lodí.

Úvodní hra, která měla účastníky rozptýlit po Pardubicích a postupně je navádět do klubovny, nesplnila kýžený výsledek. Ve chvíli kdy jsme začali být nervózní, přišel Šotek z průzkumné akce s informací, že účastníci se sešli na posledním stanovišti a sledují hokej Pardubice – Třinec. Tím se potvrdilo, že Pardubice jsou hokejové město a strhnou každého, kdo se přiblíží.

Po skončení hokeje účastníci dorazili do klubovny pardubických vodáků a vcelku organizovaně se ubytovali. Chtěli začít jíst, ale to už pro ně byla připravena úvodní hra. Byl to takový sociologický průzkum, který měl zjistit, jaký vlastně je průměrný lesoškolák. Prezentace těchto výsledků proběhla ihned po provedení průzkumu a můžeme potvrdit, že „prodat“ své výsledky účastníci umí.

Druhý den se vstávalo vcelku pozdě a na program byli icebreakry. Nikdo se při nich nezranil a tak jsme mohli v půl desáté odjet autobusem na Doubravu.

V Pařížově bylo velmi mnoho aut, lidí a lodí, ale přesto jsme se nakonec všichni dohledali a připravili k odjezdu. Nejdříve všem Guma s Pavlem ukázali jak řídit a ovládat loď, pak určili základní podmínku v pořadí lodí a vyjeli jsme směrem po proudu. Po cestě se několik lodí „cvaklo“ a nebo více méně bylo zalito. Na správném místě nás Guma s Pavlem nechali zastavit a tam si všichni zakusili trénování pod dohledem mistrů. No a když byli trenéři spokojeni, mohli jsme se vydat na další cestu směrem k peřejí Martin.

Těsně nad peřejí jsme zastavili a šli se na ni podívat. Okukovali jsme, jak se to má jet a jak se lodě zachraňují. Postupně jsme sjížděli peřej a dole odchytili lodě. Až do chvíle, co peřejí projeli naši lidi na dvou laminátových kánoích. Jedna kánoi přistála na kameni tak nešťastně, že se zlomila a druhá na ni připlácla jednu vypadnuvší cestující, že jsme měli strach přímo o člověka. Začala záchranná akce, do které se zapojilo přibližně 15 zdatných mužů a neobohou dívčinu během deseti minut vytáhli. Chuděrka byla úplně promrzlá a měla něco s kotníkem a jeho okolím. Díky hasičské záchranné službě a účastníkům 11. LŠVS, byla naše kamarádka dopravena až do míst, která byla dostupná pro sanitu, kterou hasiči zavolali.

Než zbytek výpravy dorazil do cíle, byla pochroumaná noha zrentgenována, ošetřeno pohmoždění LD bérce a autobus všechny přihlížející těmto úkonům dovezl z Čáslavi zpět do Ronova.

Po příjezdu do Pardubic se všichni vrhli na výborný guláš, kterého Džína udělala dostatek a tak se všichni najedli do sytosti. Pak už následovali přednášky, které měl v režii Guma a i když byli všichni unaveni, hltali informace s bdělostí kobry. Jakmile Guma skončil, byl malý nácvik na lezení a odchod na kutě.

V neděli ráno byl čas posunutý a lidi nevyspalí, ale hala na lezení objednaná. Tak se všichni najedli, zabalili a byli odvezeni pod chyty, po kterých museli vylézt co možná nejvýše. Za dvě hodiny toho měli všichni plné zuby a šli si protáhnout tělo pochodem ke klubovně. V klubovně ještě Jupp popovídal o vodních stavbách a tím se program 1. víkendu LŠVS završil a účastníci byli posláni do svých domovů.

Zapsal Datel

## Charakteristika průměrného účastníka LŠVS 2003

Na základě závažného šetření komise pro zkoumání úrovně frekventantů lesních škol bylo zjištěno, že následující průměrný lesoškolák má tyto preference:

- |   |   |
|---|---|
| 1. Vyzkoušel již běh nejrůznějších způsobem (rád dobíhá vlak či jiný dopravní prostředek) | 15. Má nejvyšší dosažené vzdělání základní či střední   |
| 2. Neumí jezdit na pštrosovi  | 16. Na papíru má rád linky  |
| 3. Preferuje jednoznačně jízdu na kánoi   | 17. Průměrně denně naspí 7 – 9 hodin  |
| 4. Již plachtil   | 18. Je milovníkem zeleného čaje   |
| 5. Účastnil se veřejného sportovního závodu v běhu  | 19. Škubánky má nejraději na sladko nebo fuj  |
| 6. Jeho nejtěžší sjetá voda je WW III - IV  | 20. Obvykle nesnídá sladké pečivo   |
| 7. Nejextrémnější sportovní výkon prožil na vodě nebo ve vodě                             | 21. Ke guláši si dá nejraději brambory nebo rýži  |
| 8. Eskymácký obrat zná, ale umí provést pouze jeho první polovinu                         | 22. Cibule nebo česnek? Jasně!  |
| 9. Umí, zná a dovede uvázat 12 uzlů včetně vlastních tkaniček                             | 23. Maso??? Všechno, hlavně kuře!!!   |
| 10. Nejraději nosí kraťasy (a to zásadně!)  | 24. Oddílový časopis vydává jeho polovina   |
| 11. Má domácí zvířata, psy nebo rybičky   | 25. Skautuje již 11 let   |
| 12. Má sourozence   | 26. Spokojen s mediální kampaní Junáka nevíme, zda je, neboť jeho slovník nedovoluje vyjádření se k tomuto tématu |
| 13. Chtěl by mít 2 – 3 vlastní děti   | 27. S řešením situace v Iráku nesouhlasí  |
| 14. Vlastní osobní počítač  | 28. Cestou na víkend LŠVS zneužil 2 dopravní prostředky   |

Tato charakteristika je vypracována výlučně v mužském rodě, neboť každá správná vosačka je vlastně chlap. Poté, co úspěšně přežili víkend na vodě, na stěně a pod chobotnicí, vypracovali s vypětím posledních sil budoucí absolventi 11. ročníku vodácké lesní školy.

V neděli 30. března 2003 v Pardubicích, MY

## Mimoňské skautky mají co oslavovat

„Smekněte klobouk před minulostí a vyhrňte si rukávy pro budoucnost.“

Toto poselství nám předala světová náčelní skautek, lady Olave Baden-Powell, manželka zakladatele světového skautingu, při poslední návštěvě v Praze v roce 1946. Naše skautky si její výzvu připomínají vždy 22. února, v den společných narozenin manželů Baden-Powelových. Tento den byl vyhlášen jako „Mezinárodní den vzpomínání – rozjímání – díků“ a také „Den sesterství“.

### Na celém světě

Milióny skautek ve 214 zemích na celém světě, všech barev pleti, různých národností, společenského postavení a víry, se snaží žít v míru a dodržování stejného zákona a slibu. Proto se i my radujeme z přátelství, sesterství a bratrství se všemi, kteří žijí na naší planetě. Společně se svými bratry oslavují „Den sestertví“ všechna děvčata a ženy na celém světě už od čtvrté Mezinárodní konference skautek, která se konala v USA v roce 1926.

Naše české skautky nastoupily na skautskou cestu již v roce 1915, kdy poprvé tábořily na břehu řeky Vltavy u Živohoště. Od té doby prožívaly a prožívají mnoho šťastných chvil i smutných okamžiků. Mezi nejsmutnější události patří zákazy činnosti v podobě války a také v dobách totality 50. a 70. let.

Smutně i vesele z roku 1950

Ke světlým vzpomínkám patří táboření 34. Dívčího oddílu Junáka z Prahy, ve kterém byla členkou Jana Werichová. Psal se rok 1950, když Ministerstvo vnitra vymazalo spolek Junák ze svého spolkového registru a učinilo i opatření, aby se tak stalo i ve všech Národních výborech. Majetek Junáka přešel na Československý svaz mládeže, oddíly byly násilně rozpuštěny a někteří činovníci pozavíráni. Tehdy umožnil Jan Werich táboření oddílu, do kterého chodila dcera Jana, na soukromém pozemku v blízkosti jeho chalupy. Bylo to v době, kdy legální skautské hnutí již neexistovalo. Táborového ohně oddílu děvčat se také zúčastnil Jan Werich se svou rodinou a hosty, mezi kterými byl i kapelník orchestru Karel Vlach a herečka Ljuba Hermanová. Ti se zapojili do programu tak, že se všichni váleli smíchy. To je jedna z příhod, která až smutná, byla nakonec veselou.

### Jedna oslava nestačí

Mimoňští skauti a skautky si připomínají, že bylo středisko Junáka založeno sedmého dne indiánského měsíce hladu a první výpravou členů střediska „Ralsko“ do malebného údolíčka pod Ralskem. Bylo to 3. února 1990, kdy se po sametové revoluci sešlo 12 dospělých a 50 dětí, aby založili tři chlapecké a jeden dívčí oddíl.

Vůdcem střediska byl tehdy bratr Bill a později byl zvolen Matti a jeho zástupcem se stal bratr Cipajs, který vede středisko do dnešních dnů. První táborový oheň v „Orlím hnízdě“ a první výprava na Ralsko před 13 lety, to je další důvod k oslavě.

### Foglarovy žluté kvítky

U příležitosti střediskových oslav obdrželi aktivní členové oddílů čestná uznání a někteří získali i čestný odznak – „Foglarův vontský žlutý kvítek“. Ten je symbolem bratrství, čestnosti, pravdy a lásky a je udělován těm, kteří dávají vždy něco víc druhým. Na doporučení střediskové rady Žlutý kvítek předal člen Svojsíkova oddílu bratr Balů. Mezi další nositele tohoto morálního poděkování – ocenění přibyli: z oddílu „Sluničko“ Kateřina Šindlerová – Tkáča, z oddílu „Korál“ Ráchel Šafrová – Konva, Martina Farářová – Tomík, Marie Scholzová – Mája, z oddílu „Peřej“ Zuzka Bečvářová – Rusi a z vodácké dvojky Jiří Štros – George. Jejich jména budou zapsána mezi ostatní do kroniky střediska „Ralsko“, aby „se nezapomnělo“.

Vedení střediska se již dnes těší, až bude moci přistě i dalším dát tento malý odznáček, který je velmi vzácný a v roce 1945 – 1949 ho přiděloval dětem a mládeži legendární skautský vůdce a spisovatel Jaroslav Foglar – Jestřáb. První takový odznak v Mimoně získal před mnoha lety i střediskový vůdce a kapitán bratr Cipajs.

### Když oslavovat, tak jedinečně vesele

Všechny oddíly střediska si připravily k oslavám program s písničkami, hrami, soutěžemi, a výstupy. Byly to velmi zdařilé autorské, režijní i scénografické počiny pro hry jako byla „Dívčí válka“, „Jak Křemílek a Vochomůrka učesali víly“, uvedení hry Z. Svěráka „Akt“ z repertoáru Divadla Jára Cimrmana, nebo skeč „Novák versus Neumann“. Hrály se různé hry a soutěže pro družstva, jednotlivce i pro celý sál. Třeba jako poznat různé zvuky zvířat, nejrychleji sníst suchý rohlík a nebo „Bingo“. Pohybovou zdatnost ukázali „Pulci“ ve výstupu s názvem „Uklízeli jsme a přitom tancovali“ a nechyběly ani písničky s kytarou.

Výstavka deníčků a kronik s výstřižky článků z novin zaujala zejména rodiče, známé a příznivce Junáka, kteří přišli. Nikdo neměl ani žízeň ani hlad. K dostání byly zmrzlinové poháry i lívance se šlehačkou.

Radostné odpoledne bylo zakončeno volnou zábavou a diskotékou. Skauti a skautky z Mimoně opět dokázali, že se umí dobře bavit a že zpěv, smích a humor je ten nejlepší lék na všechny „bolístky světa“, zejména, když je co oslavovat.

**Zdroj: Jiří Řeháček - Balů**

## Námořní akademie 2003

### Termíny

0. **2. víkend důstojníků a bocmanů** – Plzeň – Borská přehrada  
25. – 27. 4. 2003
1. **Letní kurz** – Merklín, rybník Drnovka – táborová základna střediska Příchovice  
15. – 24. 8. 2003
2. **Průběžný víkend** – Roztoky u Prahy – základna střediska STOPA  
26. – 28. 9. 2003
3. **Závěrečný víkend** – Nymburk – základna TORTUGA  
17. – 19. 10. 2003

### Sbor důstojníků a poddůstojníků

#### Velitel akademie:

**Vezír – Mgr. Vladimír Cvrček** ILŠ, kapitánská zkouška  
člen náčelnictva Junáka  
Hlavní kapitán vodních skautů ČR

#### Důstojníci:

**Raduš – Ing. Radka Valešová** ILŠ, kapitánská zkouška  
přistavná HKVS – výchovná zpravodajka pro výchovu mladších členů  
přistavná (zástupce kapitána) přístavu OMAHA, Plzeň  
palubní 96. OVS „Reka“, Plzeň

**Stopař – Milan Němec** ILŠ, kapitánská zkouška

**Lucucu – Lucie Rosenfelderová** LŠ VS, Záchranářská LŠ, kapitánská zkouška  
výchovná zpravodajka přístavu OMAHA, Plzeň  
palubní 96. OVS ŘEKA, Plzeň

**Pavel – Pavel Kolář** absolvent pedagogické fakulty  
vůdce oddílu vodních skautů, Znojmo

**Azimut – Ing. Petr Horčík** absolvent Vysoké námořní školy ve Štětíně (Wyzsza szkola  
morska w Szczesinie)  
vůdce 30. smečky vodních vlčat FLOTILA, Liberec

**Netopýr – Petr Jurdík** Severočeská záchranářská LŠ  
kapitán oddílu „Rebelové“, Neratovice

**Humberto – Josef Faišerlík** LŠ, kapitánská zkouška  
zástupce vůdce 36. oddílu, Plzeň

**Wagi – Jana Weingartlová** Severočeská záchranářská LŠ  
palubní 96. OVS ŘEKA, Plzeň

**Platejz – Lukáš Boubín** kapitánská zkouška  
posлуhač právnické fakulty  
kapitán 50. OVS „Černá střela“, Plzeň

#### Bocmani:

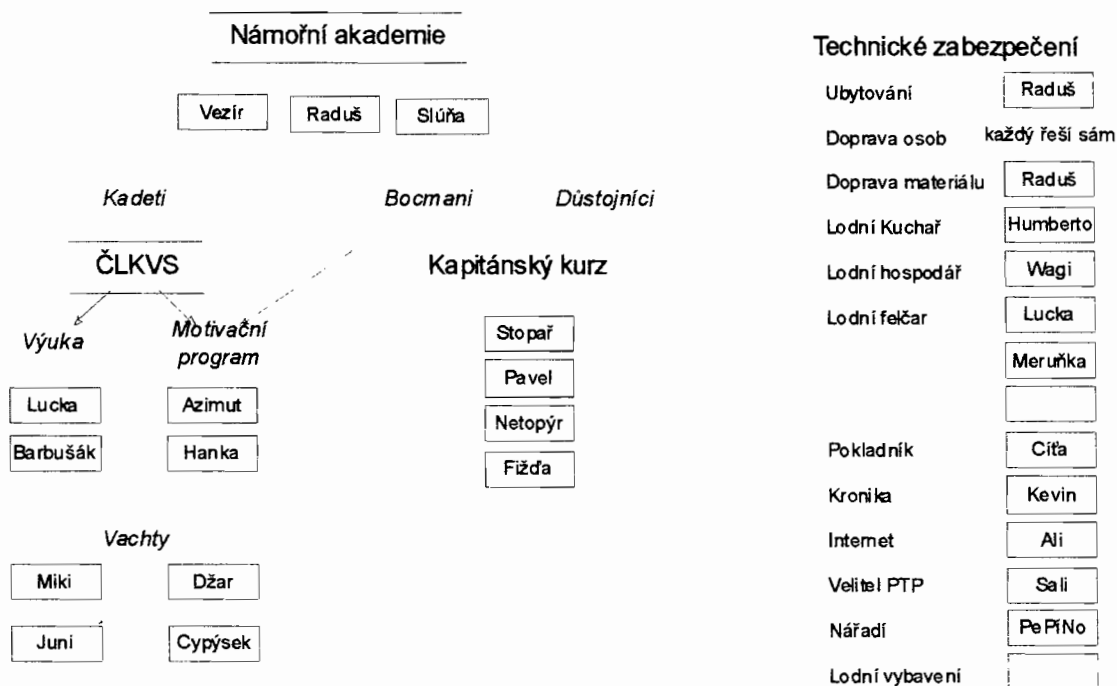
**Pepča, Cířa – Plzeň,**  
**Sali, Honza, Cypýsek – Vysoké Mýto,**  
**Džar, Barbušák, Miki – Nové Město nad Metují,**  
**Hanka, Macek – Znojmo,**  
**Sluničko – Jablonec n. N.,**

**Fižďa – Liberec,**  
**Juni – Kolín,**  
**Kevin – Louny,**  
**Ali – Hodonín**

### Nábor kadetů

Byl ukončen, zájem převýšil kapacitu Námořní akademie i tábořiště. Zájemcům byli zaslány informace. Aby se mohli skutečně zúčastnit, musí zaplatit do konce dubna nevratnou zálohu 300,- Kč. Další platby za pobyt budou 500,- Kč za táborovou část a 100,- Kč za každý následující víkend. Potvrzení přijetí do posádky lodi zašlu kadetům do 15. 5. 2003. Informace o samotné plavbě obdrží do 30. 6. 2003.

Raduš



## Bratři kapitáni,

jak již jsem oznámil na Tortuze, podařilo se sehnat výrobce dakronových plachet na P 550. Vzhledem k tomu, že se jedná o nepoměrně kvalitnější materiál, než je ten doposud používaný a že i zpracování je vyloženě profesionální, je i cena vyšší, než byla u plachet igelitových. Protíhodnotou za to by měly ale být plachty, jejichž trvanlivost by měla zhruba korespondovat s trvanlivostí trupu. Výrobce těchto plachet je Fiala sails - řekl bych, že kdo se trochu orientuje v našich poměrech, je mu jasné, že to je výrobce špičkové kvality. Zatím od těchto plachet existují dva vzorky, které jsou v majetku Sedmičky Pardubice.

Provedení plachet je možné jak komínkové, tak s úpravou na stěžně s drážkou. Sada plachet obsahuje vratiplachtu 5.0 m<sup>2</sup> a kosatku 2.0 m<sup>2</sup>. Plachty mají následující vybavení: ocelové lanko v kosatce, všechna potřebná oka, u drážkového provedení hlavovou výztuhu hlavní plachty, plastové spiry zašité do kapes (aby nedocházelo k jejich vypadávání), třířadový znak, jednostranně nalepené plachetní číslo a tašku na uskladnění a transport. Na plachtách nejsou našity špiónky a na hlavní plachtě nejsou lanka na vyvážání ke stěžni a k vratipni. Kvalita zpracování je i přes některá zjednodušení podle prohlídky opravdu vysoká (na vodě jsme je zatím nezkoušeli).

A teď to nejdůležitější - cena. Cenu výrobce stanovil následovně. Základní cena je 6000,- Kč + DPH (celkem 7320,- Kč) za sadu. Tato cena platí v případě, že bude vyřizována jednotlivá objednávka. Pokud se podaří zadat hromadnou objednávku (cca 5 ks najednou), bude cena 5000,- Kč + DPH (celkem 6100,- Kč) za sadu. Genua 3m<sup>2</sup> by měla stát potom cca 2600,- Kč + DPH (celkem asi 3100,- Kč), případně 2200,- Kč + DPH (celkem asi 2700,- Kč) při hromadné objednávce.

Dále jsme provedli průzkum možnosti výroby dřevěného stěžně s drážkou. Sada stěžně a vratipně by přišla na cca 4500,- Kč včetně DPH, bez kování, ale včetně laku. Tuhost tohoto stěžně je podstatně větší, než tuhost trubkového stěžně a tak by měla být např. montáž kikingu na tento stěžně bezproblémová. Tento stěžně je možno vyrobit v jedné truhlárně v Pardubicích, výrobu můžeme zprostředkovat.

Cena kování ke stěžni není zatím zkalkulovaná, bude se určitě pohybovat někde mezi 1500,- Kč a 2000,- Kč. Do kování by mělo být zahrnuto zakotvení pavného lanoví, pevné lanoví (vanty), kloub na připojení vratipně ke stěžni, kladky spouští, kladky hlavní otěže a vedení kosatkových otěží. Otěže a spouště v ceně zakalkulovány nejsou. Tato cena je však pouze přibližná, přesná kalkulace zatím nebyla provedena.

Je velmi pravděpodobné, že se někomu z vás podaří sehnat některé jednotlivé věci levněji, ale zde vám předkládáme vcelku komplexní nabídku na vysoce odolné a trvanlivé oplachtění P 550, ve které chybí pouze kormidlo, ploutev a některá lana.

Sam

# Sluneční soustavou krok za krokem

Uran může teoreticky být pozorovatelný pouhým okem. Jeho jasnost kolísá v rozmezí od 5,5 do 6,3 magnitudy. Byl objeven teprve v roce 1781 W. Herschelem, jehož předkové pocházeli z Moravy. Tomuto skvělému pozorovateli unikla skutečnost, že obraz Uranu se oproti obrazu hvězd jevil jako zřetelný kotouček. Jeho domněnku potvrdil i pohyb mezi hvězdami - pro planety typický. Jak se však ukázalo, byl už několikrát spatřen i před tím, avšak považován za hvězdu.

Poznátky o dalších velkých planetách Sluneční soustavy jsou výsledkem průletu jediné sondy (Voyageru 2) a pozemských pozorování, v posledních letech především HST.

Po gravitačním manévru u Saturnu proletěla kolem Uranu sonda Voyager 2 dne 24. ledna 1986. Přiblížila nám do té doby vzdálený, neznámý a tajemný svět. Uran bylo možné pozorovat jen jako malý modrozelený kotouček bez výraznějších detailů. Obíhá kolem Slunce ve vzdálenosti 19krát větší než Země za 84 pozemských let. Jeho průměr činí více než 51 000 km, což je již méně než Jupiter či Saturn, ale výrazně více než průměry terestrických planet. Je téměř 15krát hmotnější než Země. I Uran vyzáhuje do okolí o něco více energie než od Slunce dostává. Průměrná hustota dosahuje pouhých 1 240 kg/m<sup>3</sup>.

Vnitřní stavba bude velmi blízká stavbě Saturnu. Uvnitř je kamenné (železato-silikátové) jádro, které je obaleno vrstvou tekuté směsi vody, amoniaku, metanu apod. Tekutá, možná kašovitá, vrstva je zdrojem magnetického pole. Nad touto vrstvou se nachází plynná atmosféra. Její složení koresponduje se složením atmosfér všech velkých planet. Obsahuje přibližně 88 % vodíku a 12 % helia, plus příměsi molekul s těžšími prvky (metan, acetylén aj.). Někteří odborníci se domnívají, že pod atmosférou se vyskytují oblasti bohatší na uhlík, kyslík a dusík.

Teplota v nulové hladině činí -218°C. Ve větších výškách však teplota stoupá. Nejvyšší vrstvy atmosféry mají teplotu až 480°C na osvětlené straně a na neosvětlené straně dokonce přes 700°C. V atmosféře nejsou patrné výraznější detaily. To je do značné míry způsobeno rozptylem světla na atomech a molekulách nad hlavním oblačným příkrovem. Byla zjištěna nevýrazná pásová struktura atmosféry. Nad osvětleným pólem byl pozorován slabý hnědavý závoj s několika tmavšími detaily. Pozorování prováděná HST z oběžné dráhy Země v infračervené oblasti ukázala několik tmavších i světlejších struktur v uranové atmosféře. Rychlosti

atmosférických proudů se pohybují mezi 150 až 600 kilometry za hodinu, při průměru 220 kilometrů za hodinu.

Uran je znám svým extrémním sklonem rotační osy - přes 97°. To v praxi znamená, že jeho rotační osa je skloněna od roviny jeho oběhu přibližně jen o 8°. Uran jakoby se po své dráze koulel. Kolem své osy se otočí jednou za 16 hodin. V důsledku velkého sklonu osy Uran natáčí ke Slunci severní pól, pak rovníkovou oblast, jižní pól, opět rovníkovou oblast a znovu severní pól. Slunce svítí na

jeden z pólů Uranu nepřetržitě téměř polovinu oběžné doby planety, tj. 42 let. Pak se daný pól na stejnou dobu pohrouží do

tmy. Následkem toho

pozorujeme zvláštní typ atmosférického proudění. Mnozí pamětníci si jistě vzpomínají na snímky z kamer sondy Voyager 2, které nám ukázaly jen velmi fádní atmosféru bez nějakých větších detailů. Takový obraz planety Uran je však již minulostí. V roce 1997 byla pomocí HST pozorována výraznější pásová struktura oblačnosti, několik rozsáhlých mračen a jak se ukázalo, dochází i k dalším velmi bouřlivým změnám. Jedná se prakticky o stejný efekt, který způsobuje střídání ročních období na Zemi (tj. sklon rotační osy vůči rovině oběhu). U Uranu je však problém nejen v tom, že je ve velké vzdálenosti, ale také v tom, že rok na Uranu trvá 84 let pozemských. To je důvod, proč jsou tyto změny bedlivě sledovány a vzbudily takovou pozornost.

Jak vypadají jarní bouře na Uranu? Těžko si je dovedeme představit. Prudké větry, které se zcela vymykají lidským představám za teploty velmi, velmi hluboko pod bodem mrazu. Bouře by střídala bouři, která svou velikostí pokryje prakticky celou západní Evropu. Pokryly by oblast od Prahy po španělský Madrid.

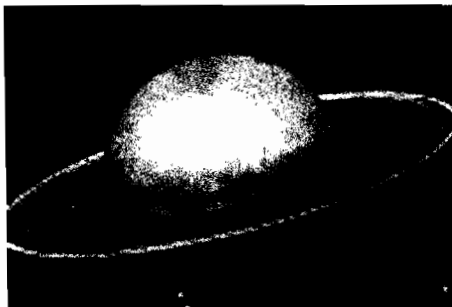
Mraky na Uranu jsou tvořeny krystalky metanu, jejichž teplota je větší než v okolní atmosféře a derou se nad ní. Jak jsme se již zmiňovali, souvisí to s nástupem jara na severní polokouli, které však potrvá 20 let.

Doba rotace Uranu není zcela striktně určena a pohybuje se v rozmezí 16 - 17,5 hodiny. Uran rotuje diferenciálně, úhlová rychlost rotace je dána planetografickou šířkou. Podle měření rotuje jinou rychlostí nitro planety a jinou oblačné struk-

tury.

Magnetická osa Uranu má k ose rotační sklon kolem 60°. To vytváří zvláštní efekty v magnetosféře. Magnetický dipól není umístěn ve středu planety, ale je posunut asi o 8 000 km směrem k severnímu pólu. Intenzita magnetického

## URAN





pole na úrovni oblačné vrstvy je menší než u Země. V polárních oblastech byly pozorovány polární záře. V roce 1977 nastal zákryt hvězdy Uranem. Úkaz byl velmi intenzivně sledován. Ještě předtím, než kotouček planety zakryl danou hvězdu, došlo k několikerému poklesu jasnosti hvězdy. Totéž se opakovalo po výstupu hvězdy zpoza kotoučku planety. To se dalo velmi dobře vysvětlit přítomností prstenců v okolí planety.

Dnes známe celkem 11 prstenců, z nichž dva byly objeveny až Voyagerem 2. Prstence jsou velmi úzké, ostře ohraničené a jsou tvořeny velmi tmavým materiálem, který svým albedem 0,02 - 0,03 odpovídá uhlíkatým chondritům. Šířka prstenců se pohybuje mezi 2 - 10 kilometry (vyjma prstence epsilon, který dosahuje šíře až 100 km). V samotných prstencích se vyskytuje velmi málo prachu. Nacházejí se tam vesměs částice o velikosti několika metrů a větší. Průměrná částice v prstenci má velikost kolem 1 metru. Jemný prach však najdeme v oblastech mezi jednotlivými prstenci. Prstence nemají kruhový tvar. Většina z nich je značně výstředná, ale vzdálenost jejich pericenter, nejbližších míst vůči planetě, je od planety prakticky stejná. V pericentru jsou prstence nejužší, v apocentrech se naopak rozšiřují. V prstencích se objevují místa větší koncentrace materiálu - shluky. Dlouhodobý výzkum pomocí Hubblova kosmického dalekohledu ukázal nejen velmi dynamické změny v atmosféře, ale také neobvyklou dynamiku prstenců. Na jejich pohyb mají vliv nepravidelnosti ve tvaru samotné plynné planety způsobené měsíci Uranu. Na změnách tvaru prstence se podílejí i měsíce.

*Zdroj: Internet, Encyklopedie Diderot*

Zpracovala: Majda

## O VELIKONOČNÍHO KANÁRA

V sobotu 15. března proběhl v sokolovně ve Vesci III. ročník volejbalového turnaje smíšených družstev roverů a rangers.



Vzhledem k tomu, že v uvedeném termínu byla bohatá nabídka i jiných akcí pro naše dospívající, scvrkla se účast jen na tři družstva. Museli jsme tedy zrušit těžce vydobytou tělocvičnu ve vesecké škole, naštěstí po nás nechtěli finanční náhradu. Situaci zachránil početný roverský národ pořadatelského Majáku a jeho přívrženců z Nového Města nad Metují a přilehlých obcí. Rozdělil se do tří družstev a svedl vyrovnané boje s družstvem Griffins ze střediska Ještěd a tradičním účastníkem JZD z jabloneckého přístavu Fram. Favorizovanému týmu Majáku v čele s Habrem nepomohlo ani hlasité skandování našich žabiček, které mohly za odměnu přihlížet několika zápasům, když si splnily svoje úkoly do Modré flotily. Podlehl bratrskému majákovskému družstvu s hlavním smečařem Jackem, které díky tomu vystoupilo na stupeň nejvyšší. Jablonecké JZD opět nedosáhlo na zlato a obsadilo tradiční II. místo. Na třetí stupínek vystoupilo družstvo Majáku pod vedením Habra, bramborová medaile zůstala pro další družstvo Majáku pod vedením Chobota. Bylo to způsobeno tím, že se hned v úvodu zranil nejdelší hráč turnaje Kosák, jehož obličej se rázem zbarvil do nepříjemné žlutozeleně. Vypadal, že se každou chvíli sesune k zemi, proto nebyl k dalším hrátkám připuštěn a jeho tým to značně oslabilo.

Na pátém místě skončil nováček turnaje Griffins z Ještědu. Ještě nemají patřičné zkušenosti a nezvládli záłudnosti naší sokolovny - strop a o 1 m kratší hřiště.

Myslím, že se i tento ročník vydařil, výkony byly vyrovnané, baletní kreace srovnatelné. O obveselení publika se postarali bratři Vašek s Alešem z Jablonce, fanyanky při jejich výstupech umíraly smíchy.

Koho prohry neodradily může se zúčastnit dalšího turnaje - tentokrát **O zlaté prase**, který proběhne 29. 11. 2003. Vyčleňte si již dnes volnou sobotu na tuto akci, abychom se sešli ve větším počtu než na Kanárovi.

Zdroj: Maják Liberec

**93. oddíl vodních skautů a skautek Delfini Plzeň hledá k vypůjčení na letošní červenec (2 – 3 týdny kdykoliv) nějaké zařízené tábořiště pro zhruba 20 – 25 lidí.**

Kontakt: Tomáš Slavík – Fred  
e-mail: tomas.slavik@junak.cz  
mobil: 777 596 646, tel.: 234 621 223

## Zápis ze zasedání HKVS, které se konalo 14. 3. 2003 na Tortuze v Nymburce

*Přítomni:* Vezír, Sam, Ježek, Pavel, Oskar, Amateur, Jack, Děda, Bimbo, Dáda, Vulkán, Mao, Aka, Pinda, Guma, Yankee, Thor, Vlasta, Blecha, Sten, Mikki, Belinda

Vezír - informoval o dění v ústředních orgánech Junáka. Bližší se další sněm, který by se tentokrát měl více zabývat výchovnými otázkami. Z toho pro nás plyne nutnost provést drobné změny ve volebním řádu HKVS (aby délka mandátu odpovídala délce mandátu náčelnictva). Příští jarní sraz KVS by měl být volební. Dále HK informoval o tom, že byl požádán o udělení odznaku Malý bobr pro prvního skauta po roce 1990.

Sam - informoval o požadavku SO KÚJ na předání seznamů činovníků, kteří složili Kapitánskou zkoušku, případně Kapku. Seznam absolventů KZ předá Pavel, seznam absolventů Kapky předají krajští kapitáni Pavlovi, který předá celý seznam dál. Seznam předat nejlépe v \*.XLS souboru, seznam musí obsahovat: jméno, rodné číslo, datum složení zkoušky a komisi, u které byla zkouška složena.

Pavel - předložil zasedání návrh rozpočtu na rok 2003. Dále předložil návrh směrnice HKVS pro vyplácení cestovních náhrad. Vzhledem k nejasnostem, které panují ve směrnici nadřizené, nebylo o této směrnici zatím hlasováno. Vezír slíbil, že vyjádření k této směrnici sežene.

Pavel - navrhl, že 4. přístav Praha pořídí pro HKVS cvičnou lezeckou stěnu rozměrů cca 2 x 7.2 m. Stěna bude k dispozici pro Navigamus 2003, potom bude namontována ve skautském areálu Na Křížku, Praha 3. Stěnu bude možno zapůjčovat na různé akce HKVS. Financování je v zásadě zajištěno. Shromáždění se zřízením stěny souhlasilo.

Pavel - přivezl historickou vlajku 40. odd. VS Praha, kterou mu pro HKVS předal čestný hlavní kapitán Grizzly.

Oskar - konstatoval přerušení až do podzimu slušně se rozvíjejícího programu VS do Evropy. Zadržela se komunikace mezi vedoucími činovníky projektu a ústředními orgány Junáka. V kritickém okamžiku, kdy bylo nutné co nejrychleji navázat kontakty s konkrétními zahraničními partnery se akce na cca půl roku zastavila, čímž se její vyústění vedoucí ke zvýšené zahraniční účasti na Navigamus 2003 zřejmě nestihne.

Bimbo - informoval o stavu organizačních příprav na Navigamus 2003. Zdůraznil následující skutečnosti. Uzávěrka přihlášek byla 31. 12. 2002. K tomuto dni bylo přihlášeno 426 osob, k 31. 1. 2003 680 osob a k 14. 3. 2003 800 osob. Účastnický poplatek byl splatný v plné výši ke dni 15. 2. 2003. K 14. 3. 2003 je zaplacen pro cca 400 účastníků. Tato situace vede k tomu, že stravu na Navigamus bude možno zajistit pouze pro prvních zhruba 800 osob (maximum je 820), které budou mít zaplacené. Další přihlášení se budou muset stravovat na vlastní náklady, část poplatku jim bude vrácena. V areálu tábořiště si však nebudou moci vzhledem k velkému zaplnění kempu sami vařit. Smlouva na ubytování je připraven k podpisu, smlouva na stravování je ve stadiu konečných úprav. Pro zajištění stravování je potřeba opět sehnat dostatečné množství várníc (i těch s kohoutkem na pití). Dále informoval o nutnosti citlivě jednat s místním rybářským spolkem o celé akci. Došlo k jistému personálnímu výpadku v organizačním štábu. Je nutno sehnat nového hospodáře akce. Dále bylo dohodnuto, že je nezbytné na jarní sraz KVS pozvat činovníky SOS.

Vezír - informoval o nedobrému stavu informovanosti o Navigamus 2003 mimo české vodní skauty. Je nutno okamžitě rozeslat zvací dopisy (na česká oficiální místa, na velvyslanectví Japonska a USA, skautským organizacím v Evropě). Přitom cizojazyčné zvací dopisy (pro cizí skautské organizace) jsou připraveny již od 28. 1. 2003. Stejně tak je poměrně slabá informovanost o této akci ve sdělovacích prostředcích a dokonce i na stránkách HKVS.

Amateur - předpokládá, že spojovací techniku se podařilo zajistit v dostatečném počtu. Je zajištěno vysílání rádia Navigamus, stejně tak je zajištěna i televize Navigamus. Dále informoval o tom, že HKVS obdržel dar 1000 kanadských dolarů od Girl's Guides of Canada, který se po všech bankovních operacích proměnil na 17 793,- Kč.

Pavel - informoval o tom, že TDC nezaplatilo HKVS 28 000,- Kč za Kapitánskou poštu. Celou problematiku vyšetří Vezír.

Majda - ač nepřítomna, předložila k posouzení informační skládačku o vodních skautech. Ježek se ujal redakce textu.

Ježek - informoval o přípravě LŠVS. Vše běží podle předpokladů, je však nutno maximálně urychlit přihlášení posledních zájemců, protože první víkendová akce se koná již koncem března.

Vulkán - informoval o přípravě ILŠVS 2004. Na jarním srazu je nutno sestavit sbor instruktorů, přihlášky se budou přijímat na podzimním srazu KVS, kde zároveň proběhne i první setkání instruktorů a frekventantů.

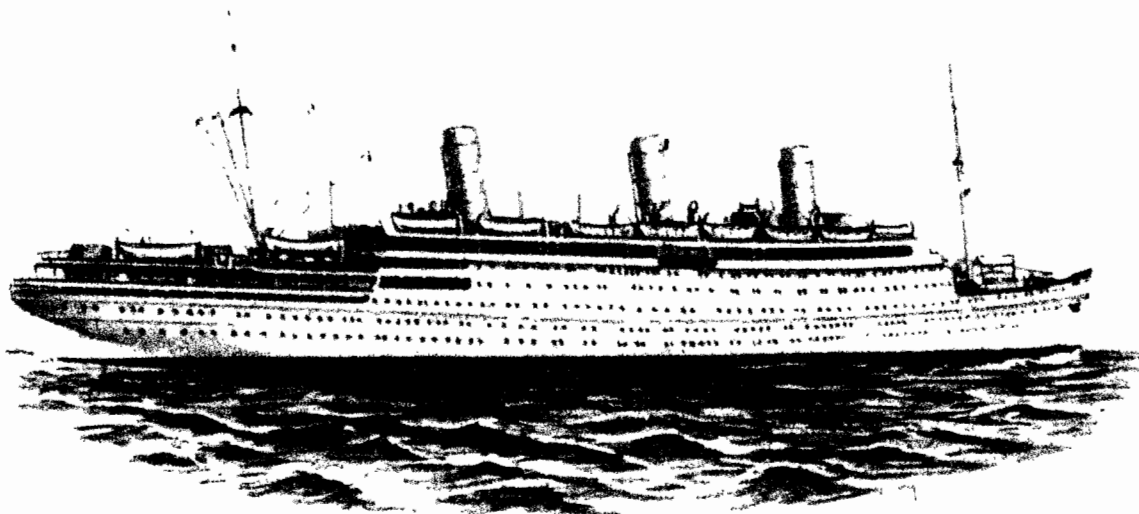
Zapsal Sam

## Seznam skautských akcí pro rok 2002/2003 – aktualizováno

- duben 2003** – Seznamovací víkend 1. Společné Pražské lesní školy; kontakt: Vladimír King kong Kučera, Komenského 140, 253 01 Hostivice, e-mail: [kingkong@korrig.cz](mailto:kingkong@korrig.cz), tel.: 724 029 246
- 4. – 6. 4. 2003** – Kurs pro lektory vzdělávacích akcí- psychologie krizových situací a první pomoc; kontakt: Jezevec – email: [30smeska@atlas.cz](mailto:30smeska@atlas.cz), tel.: 485 105 253
- 5. 4. 2003** – Jarní Lorenzova stuha – závod pramic všech věkových kategorií, Třebíč; kontakt: [jarka@abahoa.cz](mailto:jarka@abahoa.cz)
- 11. – 13. 4. 2003** – Seminář K+K v Pardubicích; info na: [www.hkvs.cz](http://www.hkvs.cz)
- 19. 4. 2003** – Pardubický tříatlon, Hydrovka v Pardubicích; kontakt: Datel – e-mail: [vojtacernik@post.cz](mailto:vojtacernik@post.cz)
- 25. – 27. 4 + 1. – 4. 5. 2003** – Jihočeská kapka, ZŠ Chraštice (Orlická přehrada) a řeka dle možností; kontakt: Flint – e-mail: [bocman@cbox.cz](mailto:bocman@cbox.cz)
- 26. 4. 2003** – Odemykání Dyje, Znojmo – Hrádek; kontakt: David Gros - mobil: 605 919 740, Pavel Kolář – 604 167 167, e-mail: [kolar@gymspgs.cz](mailto:kolar@gymspgs.cz)
- 1. 5. 2003** – Kotorský závod, Liberec; kontakt: Zip – e-mail: [zip.31@centrum.cz](mailto:zip.31@centrum.cz)
- 1. 5. 2003** – Odemykání řetězového mostu Stádlec – Lužnice; kontakt: Tip – e-mail: [tip13@volny.cz](mailto:tip13@volny.cz)
- 2. – 4. 5. 2003** – SKARE, místo konání Seč, kontakt: Pardubická sedmička
- 8. 5. 2003** – Závod o putovní pádlo – etapový závod vlčat a žabiček – lehká, klidná voda – Písek; kontakt: Antonín Kabát, Erbenova 1038/17, 397 01, Písek, tel.: 382 210 912, mobil: 605 233 532
- 31. 5. 2003** – Čajová plavba, Lavičky – Dalešická přehrada, závod pramic všech věkových kategorií; kontakt: e-mail: [jarka@abahoa.cz](mailto:jarka@abahoa.cz)
- květen – červen 2003** – 1. SPLŠ - putování kvetoucí přírodou; kontakt: Vladimír King kong Kučera, Komenského 140, 253 01 Hostivice, e-mail: [kingkong@korrig.cz](mailto:kingkong@korrig.cz), tel.: 724 029 246
- červen 2003** – Mattoni cup – Karlovy Vary
- 3. – 8. 6. 2003** – Navigamus 2003 – Břehy u Přelouče; 450,- Kč/osoba, přihlášky do 31. 12. 2002, platba do 15. 2. 2003, kontakt: Bombo – e-mail: [ivokral@sshr.cz](mailto:ivokral@sshr.cz); info na [www.hkvs.cz](http://www.hkvs.cz)
- 13. – 15. 6. 2003** – Mimoňské pádlo, Meandry 2003; Kontakt: Aka – e-mail: [tiskarna.ralско@iol.cz](mailto:tiskarna.ralско@iol.cz)
- 20. – 22. 6. 2003** – „Jižní regata“ – závody oplachtěných pramic na Orlické přehradě – Vystrkov či Velký výr; kontakt: Flint – e-mail: [bocman@cbox.cz](mailto:bocman@cbox.cz)
- 2. 8. 2003** – Benátská noc – Znojmo; kontakt: David Gros - mobil: 605 919 740, Pavel Kolář – 604 167 167, e-mail: [kolar@gymspgs.cz](mailto:kolar@gymspgs.cz)
- 15. – 24. 8. 2003** – Lesní škola VS
- 15. – 24. 8. 2003** – ČLKVS Námořní akademie, kontakt: Raduš - Radka Valešová, Waltrova 14, 318 10 Plzeň, tel.: 377 381 029, 377 013 358, 723 955 382, e-mail: [radus@hkvs.cz](mailto:radus@hkvs.cz)
- 15. – 24. 8. 2003** – Slezský čekatelský lesní kurs; stanová základna přístavu Poseidon Opava u Barnovské nádrže ve vojenském výcvikovém prostoru Libavá; cena: záloha 500,-Kč současně s přihláškou + doplatek, který nepřesáhne 1000,-Kč; kontakt: Mgr. Jan Pišala - Hogan, mobil: 602 123 759, tel. práce: 556 616 592, tel. byt: 553 622 281
- 24. – 31. 8. 2003** – Vltavská Anabáze; kontakt: Jupp – e-mail: [Jupp.16pvs@seznam.cz](mailto:Jupp.16pvs@seznam.cz)
- 22. – 31. 8. 2003** – Letní část 1. SPLŠ; kontakt: Vladimír King kong Kučera, Komenského 140, 253 01 Hostivice, e-mail: [kingkong@korrig.cz](mailto:kingkong@korrig.cz), tel.: 724 029 246
- 28. 9. 2003** - Pražský maratónský tříatlon; kontakt: Jupp – e-mail: [Jupp.16pvs@seznam.cz](mailto:Jupp.16pvs@seznam.cz)
- říjen 2003** – 1. SPLŠ – putování usínající přírodou; kontakt: Vladimír King kong Kučera, Komenského 140, 253 01 Hostivice, e-mail: [kingkong@korrig.cz](mailto:kingkong@korrig.cz), tel.: 724 029 246
- 11. 10. 2003** – Podzimní Lorenzova stuha, závod všech věkových kategorií, Třebíč; kontakt: e-mail: [jarka@abahoa.cz](mailto:jarka@abahoa.cz)
- 28. 10. 2003** – zamykání řetězového mostu Stádlec – Lužnice; kontakt: Tip – e-mail: [tip13@volny.cz](mailto:tip13@volny.cz)
- prosinec 2003** – absolvenční a hodnotící víkend 1. SPLŠ; kontakt: Vladimír King kong Kučera, Komenského 140, 253 01 Hostivice, e-mail: [kingkong@korrig.cz](mailto:kingkong@korrig.cz), tel.: 724 029 246

**Pokud se u vás něco děje a chcete o tom informovat skautskou veřejnost prostřednictvím Kapitánské pošty a webových stránek HKVS, pište na: [mabab@seznam.cz](mailto:mabab@seznam.cz), nebo [kapitanskaposta@seznam.cz](mailto:kapitanskaposta@seznam.cz).**

Prostornost: 21 498 BRT  
Délka: 187,4 m  
Šířka: 22,9 m  
Výkon strojů: 12680 kW (17 000 HP) Rychlost: 17  
uzlů  
Počet cestujících: 1975



## ADMIRAL VON TIRPITZ

1920

Hamburg-America Line, Hamburk "Vulcan", Štětín

V období před začátkem první světové války se Hapag stal nejsilnější rejdářskou společností světa. Měl kolem čtyř set lodí, včetně zaoceánských obrů, jakými byly *Imperator* nebo *Vaterland*. Kromě velkých lodí však byly potřebné i menší, které se daly lépe využít hlavně v období mimo hlavní sezónu. V rámci inovace tonáže proto byla v letech 1913-14 započata stavba tří lodí střední velikosti, kterým však nikdy nebylo souzeno plout pod německou vlajkou.

První z nich, *Admiral von Tirpitz*, spustili na vodu 20. prosince 1913. V únoru příštího roku její jméno upravili na *Tirpitz*. Když vypukla válka, do zhotovení lodě už moc nechybělo. Byla dokončena až po válce, v listopadu 1920, ale v transportní úpravě. V prosinci ji v rámci reparací převzala britská vláda. V této úloze setrvala pod správou P & O Line jen do 25. července 1921, kdy ji zakoupila společnost Canadian Pacific. Loď dostala nové jméno *Empress of China*. V srpnu 1921 připlula do hamburské loděnice Vulcan, kde začala přestavba do původní role. Práce dokončila v květnu 1922 loděnice John Brown v Clydebanku. Loď zároveň přejmenovali na *Empress of Australia*. 16. června odplula z Glasgowa do kanadského Vancouveru a byla nasazena na lince směřující do Jokohamy. 1. září 1923 právě kotvila v Tokiu, když město postihlo ničivé zemětřesení. Chystala se odplout a ihned zamířila z přístavu na širé moře. Potom se jí však vrtule zamotaly do kotevnických řetězů jiných lodí a ztratila ovladatelnost. S více než dvěma sty lidmi na palubě driftovala k hořícím ropným nádržím, ale nakonec ji nizozemská tanková loď *Iris* odtáhla do bezpečí.

V srpnu 1926 začala v Glasgowe výměna turbín za silnější, které umožňovaly dosáhnout rychlosti až dvacet uzlů. Po úpravách se její kapacita snížila na 1180 osob. Do služby se vrátila až v červenci 1927. Přes sezonu byla loď nasazena na lince Southampton - Quebec. Na začátku druhé světové války ji přizpůsobili k transportům a v této roli setrvala i po skončení války. 7. května 1952 ji prodali společnosti British Iron and Steel Corp. a později ji rozebrali.

---

### Kapitánská pošta 2002/2003

Informační zpravodaj vodních skautů a skautek. Vydává HKVS vlastním nákladem jen pro vnitřní potřebu.

#### Přspěvky zasílejte na adresu:

- Ing. Zdeněk Hájek, Štěpánská 16, 110 00 Praha 1 (diskety s texty + papírové předlohy, obrázky).
- P. Česák, e-mail: cesak@volny.cz (jen texty – soubory ve formátu \*.TXT).
- M. Babóová, e-mail: mabab@seznam.cz, kapitanskaposta@seznam.cz: texty - \*.TXT, \*.RTF; obrázky - \*.JPG, \*.TIF, \*.CDR (v křivkách), \*.GIF

Sazba: Markéta Babóová

Tisk: Tiskárna Ralsko, s. r. o., Mimoň, Malá ul. 168/III, PSČ 471 24, tel./zázn.: 487 862 704